



قاعدة الرياض الجوية
قسم الشؤون الدينية
مكتب توعية الجاليات



پڻڪٽ اڻ ڳوڻو

مباحث في البدعة

تأليف

بي. زين العابدين

P. ஜெனூல் ஆபீசின் உலவி

ISLAMIC CULTURE CENTER, RIYADH AIR BASE

P.O. BOX: 630 RIYADH 11342 K.S.A.

TEL.: 4766566 EXT.: 4500 FAX:4917652

தாமிலி

1

பித்தலத் ஓர் ஆய்வு

நூலாக்கம்
ஐஐஐத்தீன் S. பரீத்

உரை
P. ஐஐஐல் ஆபீன் உலவ்

வெளியீடு
இஸ்லாமிய அறையம், வழிகாட்டி மையம்
ரியாத் எயார் பேஸ்
சவூத் அநேய்யா.

ح مكتب دعوة الجاليات بقاعدة الرياض الجوية، ١٤٢٧ هـ

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

العابدين ، بي زين

مباحث في البدعة باللغة التاميلية. / بي زين العابدين - الرياض،

١٤٢٧ هـ

٧٦ ص: ١٢ × ١٧ سم.

ردمك : ٨ - ١ - ٩٥٥٨ - ٩٩٦٠

١- البدع في الإسلام - أ- العنوان

١٤٢٧ / ٥٤٩

ديوي ٣، ٢١٢

رقم الإيداع : ١٤٢٧/٥٤٩

ردمك : ٨ - ١ - ٩٥٥٨ - ٩٩٦٠

حقوق الطبع محفوظة

الطبعة الأولى ١٤٢٧ هـ

அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்....

முன்னுரை

நிறையன்பு பொழிபவனும், காருண்யமிக்கவனுமான அல்லாஹ்வின் திருப்பெயர் போற்றி.....

அவனது அன்பும் அருளும், முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கும், அவர்கள் காட்டிய வழியில் சென்று ஈருலக ஈடேற்றம் பெற விழைந்த அனைவருக்கும் குறைவில்லாது கிடைக்கட்டுமாக!

‘பித்அத்’ என்ற தலைப்பில் மவ்லவி P. ஜைனுல் ஆபிதீன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையைத் தொகுத்து, புத்தக வடிவில் வெளியிட வேண்டுமென பலரும் என்னிடம் அடிக்கடி கூறியதுண்டு.

இருந்தும் நாடறிந்த எழுத்தாளரும் பேச்சாளரும் என் பாசத்திற்குரியவருமான இஸ்மாயீல் ஸல.பி அவர்கள், ‘இதை நீங்கள் தொகுத்துத் தாருங்கள். நான் வெளியிட ஏற்பாடு செய்கிறேன்’ எனப் பிறப்பித்த அன்புக் கட்டளையை என்னால் மறுக்க முடியாததன் விளைவுதான் உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்நூல். இதை உருவாக்க எனக்குத் துணையாக நின்று உதவி புரிந்த என் மைத்துனர் A.L சிராஜுத்தீன் ஸல.பி அவர்களுக்கும், அனைத்து வழிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும் வாசகர்களாகிய உங்களுக்கும் நன்றி கூறி, விமர்சனத்தை எதிர் பார்த்து உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஜெய்னுத்தீன் எஸ். பரீத்

அகத்திமுறிப்பான்.

மதிப்புரை

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருநாமத்தால் ஆரம்பிக்கின்றேன்.

அகிலத்தின் கிரட்சகன் அல்லாஹ்வுக்கே எல்லாப்புகழும் ஸலவாத்கும் ஸலாமும் அவனது கிறுதித் தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மீதும் அவர் வழி வாழ்ந்த, வாழும் அனைவர் மீதும் என்றென்றும் உண்டாவதாக.

இஸ்லாம் எனும் இனிய மார்க்கம் கிறுதி கிறை தூதர் அவர்களின் புனித வாழ்வோடு பூரணப்படுத்தப்பட்ட சன்மார்க்க நெறியாகும். நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்கு முன்னரே அல்லாஹ், மார்க்கம் பூரணப்படுத்தப்பட்டு விட்டது என அருள் மறையில் கூறிவிட்டான். எனவே பூரணப்படுத்தப்பட்ட இஸ்லாத்தில் புதியனபுக எவ்வித அனுமதியுமில்லை.

நபி (ஸல்) அவர்களது மறைவுக்குப் பின் மார்க்கம் என்ற பெயரில் உருவான வணக்க வழிபாடுகள், பழக்க வழக்கங்கள், சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் சட்ட திட்டங்கள், இஸ்லாத்தின் பெயரில் உருவான கொள்கை கோட்பாடுகள் அனைத்தும் மறுக்கப்பட வேண்டியவையாகும். நபி (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் தீனாக இருக்காத ஒன்று அவரின் மரணத்தின் பின் தீனுடைய அமலாக மாற முடியாது என்பதால் இவை எதிர்க்கப்படவும் வேண்டியவைகளாகும்.

இவ்வகையில் இலங்கைத் திரு நாட்டில் முஸ்லிம்களிடம் வேருன்றியுள்ள பித்அத்துக்களைக் களையெடுப்பதில் எமது ஜம்இய்யா தன்னாலான பணிகளை இது காலவரைக்கும் பல்வேறுபட்ட எதிர்ப்புக்களுக்கு மத்தியில் ஆற்றி வருவதை அனைவரும் அறிவர். எமது அமைப்பின் இலக்குகளில் பித்அத்துக்களை ஒழித்து, மங்கி மறைந்து செல்லும்

சுன்னாக்களை உயிர்ப்பிப்பது என்பது முக்கியதொரு அம்சமாகும். இந்த எமது இலக்கை அடைய துணை புரியும் ஒரு சாதனமாக இந்நூல் காணப்படுவதால் இதை வெளியிடத் தீர்மானித்தோம்.

தமிழுலகமறிந்த தலை சிறந்த மார்க்க அறிஞரும் பேச்சாளரும் பிரபல எழுத்தாளருமான பீ.ஜெய்னூல் ஆப்தீன் (உலவி) அவர்கள் எமது அழைப்பின் பெயரில் இலங்கை வந்து, 1992ல் நடைபெற்ற அகில இலங்கை இஜ்திமாவில் பித்அத் ஓர் ஆய்வு என்ற தலைப்பில் ஆற்றிய உரையை நீண்ட காலமாக எமது பணியத்தில் கடமையாற்றி வரும் மெளலவி செய்நுத்தீன் எஸ் பரீத் நூலாக வடிவமைத்துள்ளார். இவ்விருவருக்கும் ஜமீய்யா தனது நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கின்றது.

பித்அத் பற்றிய நல்லதொரு தெளிவை ஏற்படுத்தும் இந்நூலை வாசிப்பதுடன் பிறருக்கும் அறிமுகம் செய்து எமது சகோதரர்களையும் பித்அத் மாயையில் இருந்து விடுவிக்க அனைவரும் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் முலம் சகோதரர்களை பித்அத்தின் கோரப் பிடியிலிருந்து எல்லாம் வல்ல அல்லாஹு த் தஆலா காத்தருள பிரார்த்திக்கின்றேன்!

இவண்

அஷ்ஷெய்க் N.P.M.அபூபக்ர் சித்தீக் மதனீ
அமீர்

ஜமீய்யது அன்ஸாரீஸ் சுன்னத்தில் முஹம்மதிய்யா தலைமையகம்.

பறகஹுதெனிய,

வேஉட. குருநாகல்.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

நபி(ஸல்) அவர்கள் எந்த மார்க்கத்தை எந்த வடிவில் அறிமுகம் செய்தார்களோ அந்த வடிவம் சீதைக்கப்பட்டும் நபி(ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த பல நடைமுறை (சன்னாக்)கள் மறக்கடிக்கப்பட்டும், அவர்கள் செயல்படுத்திக் காட்டாத அனாச்சாரங்கள் எல்லாம் மார்க்கம் என்ற போர்வையில் நமது இச்சமுதாயத்தில் மலிந்தும் காணப்படக்கூடிய இந்நேரத்தில் “பித்அத் என்றால் என்ன?” என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியமான - அவசரமான ஒன்றாகும்.

‘பித்அத்’ என்றால் என்ன? இந்த ‘பித்அத்’ கள் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய தீய விளைவுகள் யாவை? அவைகள் இந்த சமுதாயத்திற்குள் ஏன் நுழைந்தன? அவைகளை நியாயப் படுத்துவதற்கு எடுத்து வைக்கக்கூடிய ஆதாரங்களில் காணப்படும் போலித்தன்மைகள் எத்தகையது? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்குரிய விடைகளை நாம் தெளிவாக அறிந்து கொள்வதற்காக “பித்அத் ஓர் ஆய்வு” என்ற தலைப்பு இங்கே தேர்வு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த மார்க்கத்தை மக்கள் மத்தியில் அறிமுகம் செய்து, முழுமைப்படுத்தி விட்டுச் சென்ற பிறகு இந்த மார்க்கத்தில் - இதன் வணக்க வழிபாடுகளில் எவையெல்லாம் கலந்து விட்டனவோ - ஊடுருவி விட்டனவோ, மார்க்கம் என்ற போர்வையில் நடமாடுகின்றனவோ அவை போன்ற விடயங்களை நாம் “பித்அத்கள்” என்று அறிந்து வைத்திருக்கின்றோம்.

புதுமைகள் எப்படிப் புக முடியும்?

நமது சமுதாயத்தில் இந்த “பீதாத்தி” களில் ஈடுபாடு கொண்ட மக்களுக்கு ஒரு சந்தேகம் இருக்கிறது. அதாவது நபி(ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்திலே கொண்டு வராதவைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? அது எப்படி சாத்தியமாகும்? நபி(ஸல்) அவர்கள். தான் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தை அவர்களது தோழர்களுக்கு கற்பித்துக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள், அடுத்த தலைமுறையினருக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள், அதற்கடுத்த தலைமுறையினருக்கு சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். இப்படி வாயையடி வாயையாக இம்மார்க்கம் எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் பொழுது ‘பீதாத்தி’யுகள் எப்படி நுழைந்திருக்க முடியும்? என்ற மிகப்பெரிய சந்தேகம் இச்சமுதாய மக்களிடம் காணப்படுகிறது.

இஸ்லாமிய சமுதாய மக்கள் புரிசின்ற காரியங்கள் பல ‘பீதாத்தி’தானவைகளாக இருந்தும் கூட அவைகள் ‘பீதாத்தி’யுக்களாக இருக்க முடியாது என நம்புகிறார்கள். அவர்கள் ஓதக்கூடிய மவ்வூத், கத்தம், பாத்திஹா போன்ற சடங்குகளாகட்டும், தாயத்து, தட்டு, தர்க்கா போன்ற வியாபாரங்களாகட்டும், இவையனைத்தும் நபி(ஸல்) அவர்கள் மூலமாத் தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன, அவர்களிடமிருந்து தான் நாம் பெற்றிருக்கின்றோம், எமது இந்த இஸ்லாத்தில் இல்லாத ஒன்று நுழைய வழியே கிடையாது என அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இதனால்தான் ‘பீதாத்தி’களில் ஆழமான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் இஸ்லாத்தில் ஒரு அம்சம் தான் என நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பமாக இச்சந்தேகங்களை நாம் நீக்கியாக வேண்டும்.

சந்தேக நிவர்த்தி

நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தந்த மார்க்கத்தில் அவர்களது மரணத்திற்குப் பின் அவர்கள் காட்டித் தராதவைகள் நுழைந்திருக்க முடியுமா? முடியாதா? என்ற கேள்விக்கு விடை தேட முற்படுவோமாயின் நிச்சயமாக முடியும் என்றே பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு சில சான்றுகளையும் முன்வைக்கலாம்.

நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்களை நாம் அனைவரும் நன்கு அறிவோம். தனது திருமறையில் அல்லாஹ். அவர்களைப் புகழ்ந்து சொல்கின்ற அளவு வேறு யாரையும் புகழ்ந்து கூறவில்லை. அந்த அளவு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ள தவ்ஹீதின் தந்தை அவர்கள், இறைவனின் கட்டளையின் பிரகாரம் 'கஃபா' என்ற அப்புனித ஆலயத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்தார்கள். அல்லாஹ் ஒருவனை மாத்திரமே அப்புனித ஆலயத்தில் வணங்கப்பட வேண்டுமென்ற மேலான நோக்கத்தோடு அவரும் அவரின் அருமை மகன் இஸ்மாயீல் (அலை) அவர்களும் அப்பணியை மேற்கொண்டார்கள்.

இறைவனின் உத்தரவின் பேரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தூய பணி நிறைவு செய்யப்பட்டதும்

ربنا لقبنا منا إنا أنت السميع العليم

“எங்கள் இறைவா! எங்களிடமிருந்து (இப்பணியை) ஏற்றுக் கொள்வாயாக! நீயே செவியுறுபவன் அறிந்தவன்” (2:127) எனப் பிரார்த்தனையும் புரிந்தார்கள்.

இந்த கஃபா என்ற ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்தவர்கள் மிகச்சிறந்த இரண்டு நபிமார்கள். அல்லாஹ் ஒருவனை மட்டும் வணங்கப்பட வேண்டுமென்ற தூய்மையான ஒரே

நபி இப்ராஹீம் (அலை) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கம் எது? அவர்களது சந்ததியினர், தாங்களாக உருவாக்கிக் கொண்ட போலித்தனமான மார்க்கம் எது? என்பதை வேறுபடுத்தி அறிய எந்த ஒரு அடிப்படையும் அன்று இருக்கவில்லை. அச்சமுதாயத்தில் எத்தனை ஆயிரம் நூதனச் செயல்கள் புகுந்திருந்தாலும் அவை இப்ராஹீம் நபி (அலை) அவர்கள் கொண்டு வந்தவையா? அல்லது அவர்களுக்குப்பின்னர் அதனுள் நுழைந்தவையா? என்று உரசிப் பார்ப்பதற்கு நபி இப்ராஹீ (அலை) அவர்கள் கொண்டு வந்த வேதம் உயிரோடு இருக்க வில்லை. அவர்களின் போதனைகளும் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கவில்லை.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கத்தினுள் ஆயிரக்கணக்கான அனாச்சாரங்கள் நுழைந்திருந்தாலும் கூட இவை நுழைந்தவையா? அல்லாஹ்வுடைய சூதாதிர் கொண்டு வந்தவையா? என்பதை வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு இரு அடிப்படைகள் நம்மிடம் பாதுகாப்பாக உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று, அல்லாஹ்வின் வேதமான புனித அல் குர்ஆன், மற்றையது நபி (ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல் அங்கீகாரம் என்பன பொதிந்த சுன்னாவாகும். இவை இரண்டும் இன்றும் நம்மிடம் பாதுகாப்பாக உள்ளன எந்த ஒரு விடயத்தையும் அதை அல்லாஹ் சொன்னானா இல்லையா? என்பதை அல் குர்ஆனோடு உரசிப்பார்த்து அறிந்துகொள்ளலாம். அதேபோல் ஒருசெயலை அது நபிகளார் அறிமுகப்படுத்தியதா இல்லையா? என்பதை இன்றுவரை வரையறுக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் அன்னாரின் பொன்மொழிப் பேழைகளோடு ஒப்பிட்டு அலசிப் பார்த்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

இந்த வித்தியாசம் இருக்கிறதே தவிர, ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அக்காலத்திற்குரிய நபிமார்கள் மரணிக்க பிறகு

பீதாதி ஓர் ஆய்வு 'பித் அத' களும் அவர்கள் போதித்தவைகளுக்கு முரணானவைகளும் தொடர்ந்து நுழைந்து கொண்டே வருவது தான் வழக்கமான ஒரு விடயமாகும். ஆகையால் நபி(ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த இந்த மார்க்கத்தில் புகுந்தவைகளை மேற்சொன்ன முறை மூலம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது.

இதை இன்னும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமெனில், இவ்வுலகில் 124000 நபிமார்கள் (மற்றொரு அறிவிப்பின்படி 224000 நபிமார்கள்) இறைவனால் அனுப்பப்பட்டார்கள். இவர்கள் அனுப்பப்பட்டது எதைக் காட்டுகிறதெனில் மார்க்கத்தில் புதியவைகள் நுழைவிக்கப்பட்ட போதெல்லாம் அதை திருத்தியமைக்க புதிய நபி அனுப்பப்பட்டார் என்பதையே !

ஒரு நபி வந்து தீனை சொல்லிப் போய் விட்டார் அதன் பின் அந்த மார்க்கத்தில் எந்தக் கலப்படமும் குடிகொள்ளவில்லையென்றால் இன்னொரு நபி வர வேண்டுமா? ஒரு நபி கொண்டு வந்த ஏகத்துவம் மக்களிடம் முன் வைக்கப்பட்டு அது அப்படியே பேணப்பட்டு வருமானால் அவருக்கடுத்து இன்னொரு நபி, அவருக்கடுத்து மற்றொரு நபி வர வேண்டும் என்ற தேவை வருமா? 124000 நபிமார்களை அல்லாஹ் தொடர்ந்து அனுப்பிக்கொண்டே இருந்திருக்கிறான் எனில், 124000 தடவையும் மனிதன் தன் கைவரிசையை மார்க்கத்தில் காட்டியிருக்கிறான். ஒவ்வொரு நபியுடைய காலத்திற்குப் பிறகும் அவரவர் கைவரிசையை மார்க்கத்தில் காட்டப்போய், வேறொரு நபியை அனுப்பி அதை தெளிவுபடுத்தி அடையாளம் காட்ட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இப்படி நபிமார்கள் இந்த மனித சமுதாயத்திற்கு சங்கிலித் தொடராக அனுப்பப்பட்டதிலிருந்தே அல்லாஹ்வுடைய மார்க்கத்தை இந்த மனிதன் மாற்றியமைப்பதை

பித்அத் ஓர் ஆய்வு வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தான் என்பது புலனாகிறது. அல்லாஹ்வுடைய மார்க்கத்தில் மனிதன் தனது சொந்தச் சரக்கைச் சேர்ப்பது இவனுக்கு பொழுது போக்காகவே இருந்திருக்கிறது.

களைவதன் கட்டாயம்

‘பித்அத்’கள் முஸ்லிம் சமுதாயத்திற்குள்ளும் ஊடுருவும் சாத்தியமுண்டு என்பது தெளிவாகிறது. எனவே ‘பித்அத்’களை கினம் கண்டு அவற்றை களையும் கட்டாயம் நம்மீது உண்டு. இந்த ‘பித்அத்’களெல்லாம் இருந்து விட்டுப்போகட்டும் என நாம் வாழாவிருந்து விட முடியாது. தொடர்ந்து நபிமார்கள் வந்து கொண்டிருக்கும் காலகட்டமென்றால் நமக்கென்ன என்று சும்மா இருந்து விடமுடியும். ஏனெனில் ஒரு நபிக்குப் பின் இன்னொரு நபி வருவார் இது இஸ்லாத்தில் உள்ளது, இது நுழைந்தது என அடையாளம் காட்டி விட்டுப் போய் விடுவார். ஆதலால் நமக்கு முன் வாழ்ந்த சமுதாயத்தினர் அலட்டிக் கொள்ள வேண்டிய தேவை இருந்ததில்லை. அல்லாஹ்வே ‘பித்அத்’களை அடையாளப்படுத்திக் கொடுப்பான். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நபி வருவார் இது எனக்கு முன் வந்த நபி சொன்னதல்ல. இது நீங்களாக தயாரித்த சமாச்சாரம், தூக்கி எறியுங்கள் என்று சொல்லி விடுவார்.

ஆனால் இன்றைய நிலைமை என்ன? நபி (ஸல்) அவர்களை கடைசி நபியாக அல்லாஹ் அனுப்பி விட்டான். அவர்கள் மூலம் அல்லாஹ் மார்க்கத்தை முழுமையாக்கி விட்டான். உலகம் உள்ளளவும் அவர்கள் ஒருவர் தான் இனி நபி. உலகத்தில் அனைத்து மொழி பேசும் மக்களுக்கும் உலகத்தின் அனைத்துப் பிரதேசங்களுக்கும் அவர்கள் தான் நபி. அவர்களுக்குப்பின் எந்த நபியுமே வருவதில்லை என்று முடிவானபிறகு

பித்அத் ஓர் ஆய்வு அவனவன் தத்தமது கைவரிசையை மார்க்கத்தில் காட்டுவான் என்பதும் அவை அல்லாஹ்வால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்பதும் இப்பொன்மொழி மூலம் அறிய முடிகிறதல்லவா?

من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد

“ நமது அனுமதி இல்லாத ஒரு காரியத்தை எவரேனும் செய்தால் அதுவும் கிரத்துச் செய்யப்படும் ” என நபி (ஸல்) அவர்கள் எச்சரிக்கிறார்கள். அறிவிப்பவர் : ஆயிஷா (ரலி) ஆதாரம் : புகாரி, அஹ்மத், முஸ்லிம், அப்தாவுத், இப்னுமஜா

وإياكم ومحدثات الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة

“மார்க்க விடயங்களில் புதிது புதிதாக உருவாக்கக் கூடியவைகளை உங்களுக்கு நான் எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அனைத்து புதியவைகளும் ‘பித்அத்’ தான். அகைஷனத்து பித்அத்தும் வழிகேடுதான்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள் (அப்தாவுத், திர்மீதீ) எனில் புதிய புதிய காரியங்கள் உருவாகும் என்பதும் அதில் நாம் மிகக் கவனமாக இருக்க வேண்டுமென்பதும் தெரிகிறது. அவ்வாறு இல்லையெனில், எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை. ‘பித்அத்’கள் எவையுமே மார்க்கத்தில் நுழையாது என்றிருந்தால் நபியவர்கள் இவ்வளவு வன்மையாகக் கண்டித்திருக்க வேண்டியதில்லை.

‘பித்அத்’தின் விபரீதம்

நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டிய மார்க்கம் அதே வடிவில் அப்படியே இருக்காது. மனிதனின் சொந்தச் சரக்குகள் வரத்தான் செய்யும். அவனின் கையாடல்கள் ஊடுருவும் என்பதை மேற்கூறிய நபிமொழிகளில் இருந்து நாம் புரிந்து கொள்கிறோம். அத்தோடு அப்படி உருவாக்கப்படும்

பீதாதி ஓர் ஆய்வு நாமாக உண்டாக்கி புரிந்து வரும் வணக்க வழிபாடுகளுக்கு இறைவனிடம் எந்த மதிப்பும் கிடைப்பதில்லை. அவை நற்கூலியையும் பெற்றுத்தருவதில்லை. நாம் புரியும் இந்தப் பயனற்ற காரியத்தால் யாருக்கு என்ன இலாபம்? பயனற்ற, பிரயோசனம் தராத எக்காரியத்தால் யாருக்கு என்ன இலாபம்? பயனற்ற, பிரயோசனம் தராத எக்காரியத்தை யாவது இவ்வுலகில் யாராவது புரிவதைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? ஒருவன் ஒரு காரியத்தை செய்ய முற்படும் போது அதனால் பணமும் கிடைக்காது புகழும் கிடைக்காது மன ஆறுதலும் கிடைக்காது என்ற நிலையில் அதைச் செய்யவும் மாட்டான். செய்ய நினைக்கவும் மாட்டான். இதனால் என்ன நன்மை எனக் கேட்பான்.

நாம் ஒரு செயலை செய்ய முற்படும்போது அதன் மூலம் நமக்கோ பிறருக்கோ என்ன நன்மை என்று முதலில் சிந்திப்போம். ஒரு சிறுவனை அழைத்து இங்கிருந்து அச்சவர் வரை ஓடி விட்டு வா எனச் சொன்னால் இது எதற்கு? இதனால் என்ன பயன்? என்றெல்லாம் அவன் யோசிப்பான். இதைச் செய்தால் என்ன கிடைக்கும்? என்று கேட்பான் அதற்கு, ஏதாவது தருகிறேன் என்றாவது அவனுக்கு ஆறுதல் கூற வேண்டியிருக்கும். பரிசு தருகிறேன் என்றாவது குறைந்த பட்சம் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். பெரியவர்களை விடுங்கள். ஒரு அற்பக் காரியத்தை ஒரு சிறியவன் செய்யக்கூட அவனுக்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த உலகத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு மனிதனின் நியதியும் அதுவே தான். இப்படியிருக்க மறுமையை இலட்சியமாகக் கொண்டு புரியப்படும் வணக்க வழிபாடுகளில் எதுவுமே கிடைக்காது என இறைவனின் தூதர் அறிவித்திருக்கும் போது, அவைகளைப்போய் முண்டியடித்து, முட்டி மோதி ஆர்வமாய்ப் புரிவதில் என்ன பயன்? என்ன அர்த்தம்?

وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار

‘பித்அத்’கள் அனைத்தும் வழிகேடே! வழிகேடு அனைத்தும் நரகில் சேர்க்கும். எனக் குறிப்பிடுகிறது (முஸ்லிம், நஸயீ)

‘பித்அத்’தான வணக்க வழிபாடுகளுக்கு நன்மை இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று செய்தாலும் அதற்கு மேல் மற்றுமொரு பயங்கரம் காத்திருக்கிறது. அது நரகில் கொண்டு போய் சேர்த்து விடும் என்பதே! இதைச் செய்வதற்கான கூலி நரகமே என நபியவர்கள் மிகக் கடுமையாக எச்சரிக்கை செய்கிறார்கள். நன்மையுமில்லை தண்டனையுமுண்டு. நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தராத வணக்க வழிபாடுகள் எவ்வளவு நல்ல தோற்றத்தில் அமைந்திருந்தாலும் கூட அவற்றை ஒருவன் செய்வானேயானால் நன்மையை கிழந்து போவதோடு, தண்டனையையும் சேர்த்துப் பெற்றுக் கொள்வான்.

நரகில் போடப்படும் என சொல்லப்பட்ட ஒரு காரியத்தை நன்மை கிடைக்கும் என நினைத்துச் செய்வதால் அல்லாஹ்வின் தூதருடைய உத்தரவாதத்தைப் பொய்ப்பிக்கிறான். அல்லாஹ்வுடைய தூதர் சொல்லித் தராத வணக்க வழிபாடுகள் எந்த நன்மையும் அற்ற நிலையில் முகத்தில் தூக்கி எறியப்படுகிறது. அத்தோடு இறைவனிடத்தில் தண்டனையையும் பெற்றுத் தருகிறது.

புகுத் தொழுகையை உருவாக்குகிறான். மி:ராஜ் க்கென ஒரு நோன்பை உண்டாக்குகிறான். அப்படி ஒரு நோன்பு உண்டா என புனித அல்குர்ஆனில் தேடிப் பார்க்கிறோம். நபி(ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டுதல்களை புரட்டிப் பார்க்கிறோம். மி:ராஜ் க்கென்று ஒரு நோன்பை அவைகளில் காணவில்லை. நபி(ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தாராத

اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام ديناً

“இன்றைய தினம் உங்கள் மார்க்கத்தை உங்களுக்காக நிறைவு செய்து விட்டேன். எனது அருளை உங்களுக்கு முழுமைப்படுத்தி விட்டேன். இஸ்லாத்தை உங்களுக்கான வாழ்க்கை நெறியாக பொருந்திக் கொண்டேன்” (5:3)

எனக்கூறி நபி (ஸல்) அவர்கள் வாழ்க்கூடிய காலத்திலேயே அவர்களது கடைசி ஹஜ்ஜை டைய நேரத்திலேயே அல்லாஹ் இம்மார்க்கத்தை முழுமையாக்கி விட்டான். இதில் நம்மில் எவருக்கும் சந்தேகம் உண்டா? இந்த மார்க்கம் முழுமையானது. அதனை நபி (ஸல்) அவர்கள் பூரணப்படுத்தி விட்டுப்போய் விட்டார்கள் என்பதில் சந்தேகம் உண்டா? அப்படி சந்தேகம் கொண்ட ஒருவர் முஸ்லிமாக இருக்க முடியாது.

ஏனெனில் இறைவனின் சொல் ‘முழுமையாக்கி விட்டேன்’ என்பதாகும். அல்லாஹ்வால் முழுமையாக்கப்பட்ட, பூரணமாக்கப்பட்ட இம்மார்க்கத்தை நபி (ஸல்) அவர்கள் கொஞ்சம் குறைத்துச் சொன்னார்களா? அல்லாஹ் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை தனது தூதராக அனுப்பினான். முழுமையான இம்மார்க்கத்தை மக்களிடம் முன்வைக்கும் போது சிலதை மறைத்துக் கொண்டார்களா? அப்படி நடந்து கொண்ட நபியா அவர்கள்? நிச்சயமாக இல்லை.

அரஃபா பெருவெளியில் சகல ஸஹாபாக்களையும் கூட்டி வைத்துக் கொண்டு **أَلَا هَلْ بَلَّغْتُمْ؟ أَلَا هَلْ بَلَّغْتُمْ؟** “நான் எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டேனா?” என தன்னுடைய பணியை முழுமைப்படுத்திய கால கட்டத்தில் கேட்கிறார்கள்.

بلى يا رسول الله “ஆம் அல்லாஹ்வின் தூதரே” எனக் கூடியிருந்தவர்கள் ஒருமித்தக் குரலில் சொல்கிறார்கள்.

ரீதாதி ஓர் ஆய்வு எனச் சொல்லி அல்லாஹ் கண்டிக்கிறான். இப்படிக்கண்டிக்கப்பட்ட வசனங்களைக் கூட மறைக்காமல், ஒழிக்காமல் சொன்னார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள். அதனால் தான் இவ்வத்தியாயத்தை இன்றும் அல்குர்ஆனில் நாம் பார்க்கிறோம்.

தனது புகழ் போய் விடும், செல்வாக்குக் குறைந்து விடும், அந்தஸ்துக்குப் பங்கம் விளையும் என்பனவற்றையெல்லாம் கடுகளவேனும் கவலைப்படாமல் இம்மார்க்கத்தை முழுமையாகச் சொல்லி விட்டுப் போனவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள். இறைவனால் இம்மார்க்கம் முழுமையாக்கப்பட்டு விட்டது. நபி (ஸல்) அவர்களும் தூதை முற்றுமுழுதாகச் சொல்லி விட்டார்கள். தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு 'இறை கிரகசிய ஞானம்' என சிலதை கைக்குள் பொத்தி வைத்துக்கொள்ளவில்லை. நான் அனைத்தையும் சொல்லி விட்டேனா? என மக்களைப் பார்த்து வினவிய போது எவராவது எழும்பி இன்னாருக்கு மட்டும் விஷேடமாகச் சொல்லிக் கொடுத்தீர்களே ! அதை எமக்குச் சொல்லித் தர வில்லையே! எனக் குறை கூறவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக அனைவருமே ஆம் எனக் கூறினார்கள்.

இதிலிருந்து நாம் விளங்குவது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வந்த அனைத்தையுமே சகலருக்கும் பொதுவாக ஆக்கி விட்டுப் போய் விட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த மார்க்கம் பூர்த்தியாகி விட்டது என நம்பிக்கை கொள்பவனே உண்மை முஸ்லிம் என்பவனாவான்.

நல்வழியைக் காட்டித் தராது மறைத்து விட்டனரா?

நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்கு பின் புதிய புதிய

பித்அத் ஓர் ஆய்வு ஏற்படுத்துகிறோம். குற்றச்சாட்டைச் சுமத்துகிறோம். பழிபோடுகிறோம் என்பதை நினைத்துப்பாருங்கள். நாம் செய்யும் 'பித்அத்' களின் மூலம் இறைவனைக் குறைகூற முற்படுகிறோம். இறைவன் தன் திருமறையில் பின்வருமாறு பிரகடனப் படுத்துகிறான்.

وما كان ربك نسيا

“உமது இறைவன் எதையும் மறக்கக் கூடியவன் அல்ல” (19:64) மறக் காதவன் என அல்லாஹ் தன்னைப் பற்றி சொல்லிக்காட்டும்போது நாமாக உருவாக்கிக் கொண்ட வணக்க வழிபாடுகளை நமக்கு நல்லது என்றிருந்தால் அவைகளை சொல்லித் தர மறந்திருக்க மாட்டான். ஆகையால் அவன் சொல்லித் தராத எந்த வணக்க வழிபாட்டையும் செய்ய நமக்கு எந்த அருகதையும் இல்லை. நாம் செய்கின்ற 'பித்அத்' களைப்பற்றி கியாமத் நாளில் அல்லாஹ் நம்மிடம் விசாரித்திடும்போது எப்படி நாம் பதில்கூறுவது? உதாரணமாக மீ-ராஜ் என்றொரு நோன்பு வைத்தாயே! அதை அல்குர்ஆனில் நான் சொல்லித் தரவுமில்லை, எனது சூதரும் எடுத்துரைக்கவில்லை. அவ்வாறிருக்கையில் இது எங்கிருந்து கிடைத்தது? என்று கேட்கும் போது எப்படி பதில் கூறுவது?

நபிமார்கள் தேவையில்லையே!

அவரவர் நினைப்பது போன்றெல்லாம் வணக்க வழிபாடுகளை கூட்டிக் குறைக்க முடியுமென்றால் நபிமார்கள் அனுப்பப் பட்டதன் அவசியமென்ன? நம் எல்லோருக்கும் சிந்தனையுண்டு. நமக்கு எது எது நல்லதாகத் தோன்றுகிறதோ அவைகளை மார்க்கமாக ஆக்கி வணக்கம் புரியலாம் என்ற முடிவுக்கு வருவோமானால் 124000 நபிமார்கள் வரவேண்டிய தேவையில்லை. நபி(ஸல்) அவர்களை இறுதி நபியாக அனுப்ப வேண்டிய தேவையுமில்லை. அல்குர்ஆனும் இறங்கியிருக்க வேண்டியதும் இல்லை. எங்களது பெரியவர்களே சகலதையும்

பீதாதி ஓர் ஆய்வு கேட்கிறான். தனது மனோ இச்சைகளைப் பின்பற்றி நடக்கும் ஒருவனுக்கு நபி கூட மறு உலகில் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள் என அல்லாஹ் சொல்கிறான் எனில் 'பீதாதி' என்பது எவ்வளவு பயங்கரமான, தவிர்த்து கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒரு செயல் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். நஞ்சைப் போன்று வெறுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

'பீதாதி' திற்கான காரணம்

இதன் பிறகும் ஒருவன் 'பீதாதி' தில் ஈடுபட முடியுமா? 'பீதாதி' தினால் ஏற்படும் மோசமான விளைவுகளை இதுவரை சொல்லி வந்தோம். இனி 'பீதாதி' தில் ஒருவன் ஈடுபடுவதற்குரிய முக்கிய காரணத்தை நாம் தெரிந்து கொள்வோமாயின் அப்போது தான் இதிலிருந்து விடுபடமுடியும். அதற்கு வசதி வாய்ப்பேற்படும்.

எவரையாவது மதகுரு. மார்க்க அறிஞர் எனச் சொல்லி அவன் மேல் பக்தி வைப்பது மனித இயல்பு. இது எல்லா மதத்தவர்களிடமும் இருப்பதுபோல் முஸ்லிம்களிடமும் இப்பலவீனம் காணப்படுகிறது. ஒருவன் ஒருவர் மீது பக்தி வைத்து அவர் எது சொன்னாலும் செய்து முடிப்பான். மார்க்கத்தை அறிந்து கொள்ள முயற்சி செய்ய மாட்டான். அது அவனின் வேலையுமில்லை எனவும் நினைப்பான். வியாபாரம், விவசாயம் என அவனது தொழிலில் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பான். மார்க்கத்தைப் படிப்பது பற்றி கடுகளவேனும் சிந்திக்க மாட்டான். அதற்கென்று ஒருவரை நியமித்து விட்டு அவர் எதைச் சொன்னாலும் செய்வோம் என்ற அளவு மார்க்கத்தை குத்தகைக்கு விட்டு விடுகிறான். இந்த மனப்பான்மைதான் இவ்வளவு பெரிய முஸீபத்துகளுக்கும் காரணம்.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு
தள்ளப் பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

மொட்டை அடிப்பது (தலையை சீரெப்பது) சுன்னத் என்றார்கள். மொட்டை அடிக்காதவர்கள் மார்க்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என பயமுறுத்தினார்கள். சுன்னத்திற்கு என்ன அளவுகோல் என்பதை நாம் விளங்கி வைத்திருக்கவில்லை. ஆதலால் அவர்கள் சொல்லியதை அப்படியே நம்பினோம். நபி(ஸல்) அவர்கள் தலையில் அழகாக முடி வைத்திருந்தார்கள் என்பதையும், அதுதான் நபிவழி என்பதையும் நாம் கற்றிருக்கவில்லை எனவே தலையை மொட்டையடித்தோம். சில கிராமங்களில் இன்றும் பார்க்கிறோம். சிறுவர்களுக்கு மொட்டையடித்து விடுவார்கள். அச்சிறுவர்கள் பாடச்சாலைக்கு செல்லவே வெட்கப்படுவார்கள். இச்செயல் மூலம் அச்சிறார்களுக்கும், மார்க்கத்தில் வெறுப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். இன்றும் இலங்கையில் பல அரபிக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களுக்கு சுன்னத் நபிவழி என்ற போர்வையில் மொட்டையடிக்கும் பழக்கம் வழக்கத்திலிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை. இது நபிவழிக்கு முற்று முழுதாக மாற்றமான செயல் என்பதை அக்கல்லூரியின் முதல்வர்கள், ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது.

இவ்வாறு இம்மார்க்கத்தில் எதை நேண்டுமானாலும் நுழைந்தார்கள். அதனால் நம்மிடம் நுழைந்துள்ள 'பித்அத்' களை நாம் களைவதோடு இனி எதனையும் நுழைய விடாமல் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்போம். இந்த மார்க்கத்தில் பொடுபோக்காக இருப்பதை விட்டொழித்து மிகவும் கண்டிப்பாக இருப்போம்.

உலக விடயங்களுக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை விட மார்க்க விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க

பீதாதி ஓர் ஆய்வு வேண்டும். எம்மிடம் பெரிய ஆலம் அல்லது ஷெய்கு வந்து நமது சட்டைப் பையில் இருக்கும் 100 ரூபாயை எடுத்துக் கழித்து எறியும்படி கூறினால் அதை நாம் செய்ய மாட்டோம் அவர் எவ்வளவு பெரிய மனிதராக, அந்தஸ்துடையவராக இருந்தாலும் சரியே! அத்தோடு இவர் நன்றாகத்தானே இருந்தார். சூட்டினால் ஏதாவது முளைக் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டதோ எனவும் நினைப்போம். நமக்கு 100 ரூபாயின் பெறுமதி புரிவதனால் அதனைக் கழித்தெறிய மாட்டோம். அதனால் குடும்பத்தின் நாளைய இரண்டு தேவைகளை முடித்துக்கொள்ள முடியும் என்பதால் அதனைக் கழித்தெறிய எவர் வேண்டுதல் விடுத்தாலும் அதனைச் செய்ய மாட்டோம்.

இதேவேளை, ஒரு அர்ப்பமானவர், மிகக் கீழ்த்தரமானவர் (இஸ்லாத்தில் ஜாதி இல்லை என்றாலும் நாட்டு நடப்பின் படி) எம்மிடம் வந்து உங்களது பணம் 100 ரூபாய் கீழே வீழ்ந்து விட்டது என்று சொன்னால், நாம் அவனின் அந்தஸ்தைப் பற்றிக் கவனியாமல் உடனே பணத்தை எடுக்கவே முயற்சிப்போம். ஒரு அர்ப்பமானவன் சொல்லி விட்டான் என எடுக்காமல் இருக்க மாட்டோம். அப்பணத்தின் மதிப்புப் புரிந்ததினால் தான் இவ்வீதம் நடந்து கொள்கிறோம்.

இந்த அளவு கூட நாம் மார்க்கத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்க வில்லை. பணத்தின் பெருமதியை விளங்கிய அளவுக்கூட மார்க்கத்தின் பெறுமதியை நாம் விளங்கவில்லை. இந்தப் பணத்திற்குக் கொடுத்த மதிப்பின் அளவு மார்க்கத்திற்கு மதிப்புக் கொடுத்திருந்தால் கூட 'பீதாதி'கள் நுழைந்திருக்காது.

ஒருவர் வந்து நூறு முறை சூரத்துல் இஹ்லாஸை ஓதி, நாற்பது ரக்அத்துக்கள் தொழு என்று சொன்னால், அல்லது முப்பது யாசீன் ஓதி நூறு பேருக்கு பாரசல் பண்ணு என்று

பித்அத் ஓர் ஆய்வு
சொன்னால் உடனே அதை சரிகண்டு செயலில் இறங்கி
விடுகிறோம். இது சரியா? பிழையா? என அலசிப் பார்க்க
முனைவதில்லை.

اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله

“அவர்கள் (யூத கிறிஸ்தவர்கள்) அல்லாஹ்வையன்றி தமது
மத போதகர்களையும், பாதிர்களையும் கடவுள்களாக்கினர்.”
(9:31) என்ற வசனம் இறங்கியபோது, ஏற்கனவே கிறிஸ்தவ
மார்க்கத்தில் இருந்து இஸ்லாத்தைத் தழுவிய அதீ கிப்னு
ஹாதம் என்ற நபித்தோழர் நபி(ஸல்) அவர்களிடம் வந்து
ياسول الله لسنا نعبدهم “நாங்கள் அவர்களை வணங்கவில்லையே!”
எனக் கூறுகிறார்கள். அதாவது நாங்கள் அவர்களை
மதகுருமார்களாகத் தானே நினைத்தோம். நாங்கள்
அவர்களை கடவுளாக ஆக்கி விட்டதாக அல்லாஹ் குற்றம்
சுமத்துகிறானே! எனக்கூறி நபியவர்களிடம் விளக்கம்
கேட்கிறார்கள். அதற்கு நபியவர்கள் அத்தோழரைப் பார்த்து
“உங்கள் மதகுருமார்கள் ஹலால் எனக்கூறியதை நீங்கள்
ஹலால் எனவும், ஹராம் எனக்கூறியதை நீங்கள் ஹராம்
எனவும் நம்ப வில்லையா? இவை தவ்ராத்தில், இன்ஜீலில்
உண்டா என உரசிப் பார்த்ததுண்டா? இல்லையே! அவர்கள்
கூறியதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டது தான் அவர்களை
வணங்கியதாகும் எனக் கூறினார்கள். ஆதாரம் : திர்மீதீ,
அஹ்மத்

ஒருவரைப்பார்த்து ‘நீங்கள் கடவுள்’ எனக்கூறினால் மட்டும்
தன் கடவுளாகக் கொண்ட குற்றம் உண்டா? இல்லை,
மாறாக, சட்டம் வகுக்கும் அதிகாரம் மனிதனுக்கு உண்டு
என நம்பினாலே போதும். ஹலாலையோ, ஹராமையோ
தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் ஒரு மனிதனுக்கு உண்டு என
நம்பினாலே, அவரை கடவுளாக ஆக்கியாகி விட்டது என்பது
தான் அர்த்தம். மக்கா காஃபீர்கள் கல், மண், முதலியவற்றை
கடவுள் எனக் கூறவில்லை, மாறாக இவைகள் எல்லாம்

சோறு தின்னலாமா? நீர் குடிக்கலாமா?

‘பீதாஅத்’ கூடாதென்றால் கிந்த மேடை, ஒலி வாங்கி (மைக்), ஒலி பெருக்கி போன்றவைகளும் ‘பீதாஅத்’ இல்லையா? இவைகள் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் இருந்ததா? இவைகளையும் விட்டு விடலாமே என்றெல்லாம் பீதாஅதையும் மக்களும் அதைச் சரி காண்கின்றனர்.

இவர்களுடைய இச்சிந்தனை இஸ்லாத்தை அர்த்தமில்லாமல் ஆக்கி விடுகிறது. அவர்கள் மார்க்கத்தையும் கிண்டல் செய்கின்றனர். அல்லாஹ்வையும், அவன் தூதரையும் குறை காண்கின்றனர். மார்க்கத்தில் ‘பீதாஅத்’ கூடாதெனில் சோறு தின்னாதே! உ குடிக்காதே! பஸ்ஸில் பயணம் செய்யாதே! குதிரை, ஒட்டகத்திலே பயணம் செய்! எவையெல்லாம் புதிதாக வந்துள்ளதோ அவைகள் அனைத்தையும் செய்யாதே அப்படியென்றால் தான் ‘பீதாஅத்’ பற்றிப் பேச முடியும். ‘பீதாஅத்’ செய்யாமல் வாழவே முடியாது என்றும் கூறுகின்றனர்.

‘பீதாஅத்’ என்பது என்ன என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். உலகத்தில் புதிய கண்டு பிடிப்புகள் அனைத்துமே நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அல்லாஹ்வுடைய மிகப் பெரிய அருள் (நிஃமத்) ஆகும். இக்கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்துமே முழுமை பெற்று விட்டதாக அல்லாஹ்வோ அவனது தூதரோ நமக்குச் சொல்ல வில்லை. “இன்றோடு உங்களின் கண்டுபிடிப்புகள் யாவும் முழுமை பெற்று விட்டது. இனி மேல் கியமாத் நாள்வரை எதுவுமே கண்டுபிடிக்கப்பட மாட்டாது” என அல்லாஹ் கூறி இருந்தால் கண்டு பிடிக்கவும் முடியாது. அப்படித்தான் கண்டு பிடித்தாலும் இவைகளையும் பயன்படுத்தக் கூடாது. ஆனால் இதற்கு மாற்றமாக அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறி, கண்டு பிடிப்புகளின் வாசலைத் திறந்து விட்டிருக்கிறான்.

பித்தித் ஓர் அய்யவ

والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون

“குதிரைகள், கோவேறு கழுதைகள், கழுதைகள் ஆகியவற்றை நீங்கள் ஏறிச் செல்லவும், (உங்களுக்கு) அலங்காரமாகவும் (அவன் படைத்திருக்கிறான்) இன்னும் நீங்கள் அறியாதவற்றையும் அவன் படைக்கிறான்” (16:08)

அதாவது நபியுடைய காலத்தில் சீல வாகனங்களை அந்த மக்கள் அறிந்து வைத்திருந்தனர். அவற்றையெல்லாம் கூறி, நீங்கள் ஏறிச்செல்வதற்காக வேண்டியும் உங்களுக்கு சமூக அந்தஸ்து தருவதற்காக வேண்டியும் அல்லாஹ் இவைகளைப் படைத்திருக்கிறான். இன்னும் நாம் அறியாத எவ்வளவோ விஷயங்களைப் படைக்க இருக்கிறான் எனக் குறிப்பிடுகிறான். நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் இந்த ஆயத்து எந்த மக்களை முன்னோக்கியதோ அந்த மக்கள் அறிந்திருந்த வாகனம் அவ்வளவு தான் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் அறியாமல் இருக்கும் எவ்வளவோ வாகனங்களைப் படைக்க இருக்கிறேன் எனக் கூறும் அல்லாஹ் அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு சூசகமாக சொல்லிக்காட்டுவது புலப்படுகிறது.

கார், வேன், பஸ், விமானம் போன்ற நாம் அறிந்த வாகனங்களும் இன்னும் வரப்போகும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பற்றியும் சொல்லி விட்டான். எனவே இந்த விஷயங்களைப்பற்றி கூறுவதாயின் அதன் வாசல்களைத் திறந்து விட்டிருக்கிறான் என்றே கூற வேண்டும். எனவே யார் வேண்டுமானாலும் எதையும் கண்டு பிடிக்கலாம். இங்கு ‘யஹ்லுகு’ என்ற சொல்லை அல்லாஹ் பயன்படுத்துகிறான் இது எதிர்கால வினைச்சொல்லாகும், மேலும்

يا معشر الجن والإانس إن استطعتم أن تنفذوا من أقطار
السموات والأرض فانفذوا لا تنفذون إلا بسلطان

பீத்தித் ஓர் ஆய்வு
 “ மனித ஜின் கூட்டமே! வானங்கள் மற்றும் பூமியின்
 விளிம்புகளைக் கடந்து செல்ல நீங்கள் சக்தி பெற்றால்
 கடந்து செல்லுங்கள்! ஆற்றல் மூலம் தவிர நீங்கள் கடந்து
 செல்ல மாட்டீர்கள்” (55: 33)

இப்படிக் கூறி புதிய கண்டு பிடிப்புகளுக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும்
 வித்திட்டு நிற்கிறது வானம்மறை. எனவே இவைகளுக்கெல்லாம்
 மார்க்கத்தில் தடையும் கிடையாது இவைகள் மார்க்கமாகவும்
 மாட்டாது.

خلق لكم مافي الأرض جميعا

“ அவனே (அல்லாஹ்வே) பூமியில் உள்ள அனைத்தையும்
 உங்களுக்காகப் படைத்தான்.” (02:29)

‘பீத்தித்’ புரிபவர்கள் பொருட்களைப் பாவிப்பதை மார்க்கத்தில்
 நுழைக்கின்றனர். தொழுகையை கண்டு பிடிக்காதீர்கள் என
 நாம் கூறினால் நீங்கள் ஒலிபெருக்கியைப் பயன் படுத்தலாமா?
 எனத் திருப்பிக் கேட்கின்றனர். எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனம்
 என்று சிந்தனை செய்து பாருங்கள். ஒலி பெருக்கியைப்
 பயன்படுத்துவது நன்மையான விடயம் என்றோ பயன்படுத்தாது
 விட்டால் பாவம் என்றோ நாம் ஒரு போதும் கூறியது
 கிடையாது. உலகத்தின் வசதிக் காக அதைப்
 பயன்படுத்துகிறோம். அப்படியிருக்க இதைக் கொண்டு வந்து
 ஏன் மார்க்கத்தில் நுழைக்கிறீர்கள். இதை அனுமதிக்கப்பட்ட
 வழியில் பயன்படுத்த மார்க்கத்தில் தாராளமாக அனுமதியுண்டு.
 அல்லாஹ்வுடைய தூதர் ‘பீத்தித்’ எனக் குறிப்பிட்டது
 இதையல்ல. இதைப் பயன்படுத்துவதை கருத்தில் கொண்டு
 கூறவுமில்லை. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “ஒரு
 காலம் வரும். அக்காலத்தில் மனிதனுடைய செருப்பு வார்
 அவனுடன் பேசும்”

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

குர்ஆனும் பித்அத்தே!

பித்அத் செய்யலாம் தவறில்லை என மற்றுமொரு சாரார் கூறி மேற்சொன்ன வாதங்களை முன்வைத்து அவை எடுபடவில்லை என்றதும், தீனுடைய போர்வையில் சில வாதங்களை முன் வைத்து பொதுமக்களை முட்டாளாக்க முனைகின்றனர்.

நீங்கள் ஓதும் இந்த குர்ஆன், இந்த உருவில் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் இருக்க வில்லையே! இது நபிக்குப் பின் உருவானது தானே! இதை வைத்து ஓதுவது 'பித்அத்' இல்லையா? என்பதும் அவர்களது இன்னொரு வாதம். குர்ஆன் எப்படி 'பித்அத்' ஆகும் என்பது தான் விளங்க வில்லை.

குர்ஆன் என்பது வானவர் ஜப்ரீல் (அலை) முலமாக அல்லாஹ் அவனது தூதருக்கு எதை கிறக்கி வைத்தானோ இது அப்படியே தான் இருக்கிறது. அதில் ஒரு புள்ளி கூட கூட்டிக் குறைக்கப்பட வில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பிறகு வந்த கலீபா அபூபக்கர் (ரலி) போன்ற எவருமே குர்ஆனில் எந்த மாற்றமும் செய்யவில்லை. நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு எது அருளப்பட்டதோ அது அப்படியே இன்று வரை இருக்கிறது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் இருந்த குர்ஆன் எழுத்துக்கு புள்ளி இல்லையே! இப்போது ஏன் புள்ளி வைத்து ஒதுகிறீர்கள்? என 'பித்அத்' வாதிகள் மற்றுமொரு கேள்வியையும் கேட்பர்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் குர்ஆன் எழுத்துகளுக்கு புள்ளி மட்டுமல்ல குறியீடுகளும் கிடையாது. 'பா' 'தா' 'நூன்' எல்லாம் ஒரேவிதமாகவே காணப்பட்டன. இப்போது நம்மிடம் காணப்படும் குர்ஆன் எழுத்துகளுக்கு புள்ளிகளும்,

பித்அத் ஓர் ஆய்வு
குறியீடுகளும் உண்டு.

இப்படி ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தை மார்க்கத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமாக கருத முடியாது. குர்ஆன் என்றால் என்ன என்பதை இவர்கள் விளங்கியிருந்தால் இவ்வாறான மடத்தனமான அறிவீனமான கேள்விகள் உருவாக வாய்ப்பில்லை.

குர்ஆன் என்றால் என்ன? ஜப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அதை எழுதி, புத்தக வடிவமாக நபிகளாரிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்த ஒன்றல்ல. மாறாக அந்த அல்குர்ஆனை ஓதியே காட்டினார்கள். எழுத்து வரி வடிவமாகக் கொடுக்க வில்லை. மாறாக ஒலி வடிவமாகவே கொடுத்தார்கள். ஓசை வடிவமாக ஒதிக் காட்டினார்கள். 'அல்ஹம்சு' என்பதை எப்படி எழுதினால் அதன் ஓசை நயம் மாறாமல் மீண்டும் அப்படியே வாசிக்க முடியுமோ அந்த வடிவில் அதை எழுதிய நபித்தோழர்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒதிக்காட்டியது போன்றே ஓதினார்கள். நமது எழுத்து வடிவம் மாறி இருந்தாலும் கூட நாமும் அதே ஓசை நயம் படவே உச்சரிக்கிறோம். மாறாக 'உல்ஹம்சு' என நாம் மொழிவதில்லை.

அன்று அவர்கள் எழுதியதை அவர்கள் படித்ததும் இன்று நாம் எழுதி வைத்துள்ளதை நாம் படிப்பதும் ஒரே ஒலி நயம் தான். ஓதுவதில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. இது புனித அல்குர்ஆனில் ஏற்பட்ட மாற்றம் என்று எந்த புத்திசாலியும் கூற முன்வரமாட்டான். மாறாக அரபு மொழி தனது எழுத்துக்களை சீர்திருத்திக் கொண்டு வந்துள்ளது. இது மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றமே! இதை ஏன் மார்க்கத்தோடு சம்மந்தப்படுத்த வேண்டும்? மார்க்கத்தோடு சம்மந்தப்படுத்த வேண்டிய தேவையில்லை.

எல்லா மொழிகளும் சீர்திருத்தம் பெற்று வந்திருப்பதை நாம்

பீதூத் ஓர் ஆய்வு பார்க்கிறோம். இது அரபு மொழிக்கு மாத்திரம் சொந்தமான ஒன்றல்ல. தமிழ்நாடு தஞ்சாவூரில் 'சரஸ்வதி மஹால்' என்ற பண்டைய பொருட்காட்சி சாலை ஒன்று உண்டு. அங்கு பழங்கால ஓலைச் சுவடிகள் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. பனை ஓலையில் எழுதப்பட்ட பழங்காலத் திருக்குறளும் அங்கு உண்டு. இப்பொழுது அதை நாம் எடுத்துப் படித்தால் அதை நம்மால் வாசிக்க முடியாது ஏனெனில் அது பழங்காலத்து தமிழ் எழுத்து. தமிழ்மொழி என்பதற்காக நம்மால் வாசித்து விடமுடியாது. ஏதோ கிறுக்கி வைத்தது போன்று எமக்குப் புரியும்.

பழங்கால கல்வெட்டுகளை நாம் பார்க்கிறோம். அதை எம்மால் வாசிக்க முடியுமா? முடியவே முடியாது. அப்படியாயின் எல்லா மொழிகளும் சீர்திருத்தம் பெற்று வந்திருக்கிறது என்பதை இலகுவாகப் புரிந்து கொள்கிறோம். இன்னும் விசாலமாக சொல்வதானால் நாம் படித்த "லே" "ளே" "னே" போன்ற எழுத்துக்கள் இன்று வேறு வடிவத்தில் எழுதப்படுவதைப் பார்க்கலாம். எமது பிள்ளைகளிடம் இவ்வெழுத்துக்களைக் காட்டினால் வாசிக்க மாட்டார்கள். இது போலவே அரபு மொழியும் காலத்திற்குக் காலம் தன்னை சீர் செய்து கொண்டு வந்துள்ளது. இதை மொழியில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகக் கருத வேண்டுமே தவிர, மார்க்கத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றமாகக் கொள்ளக்கூடாது.

குர்ஆனில் காணப்பட்ட உச்சரிப்பு கூடிவிட்டதா? அல்லது ஏதாவது ஒரு சட்டத்தில் கூட்டல், குறைத்தல் செய்யப்பட்டதா? இல்லை. இல்லவே இல்லை. நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வந்த அதே ஓசை நயம்தான் இன்றும் உள்ளது. நபித்தோழர்கள் ஓதியது போன்று தான் நாமும் இந்த குர்ஆனை ஓதுகிறோம். அவர்கள் வைத்திருந்த அந்த குர்ஆனை நமக்கு ஓதக் தெரியாமல் இருக்கலாம். அதனால்

பித்அத் ஓர் ஆய்வு மார்க்கத்தில் ஏதாவது மாற்றம் ஏற்பட்டு விட்டதா? இல்லவே இல்லை.

இதை பெரிய ஆதாரமாக நினைத்துக் கொண்டு கொக்கரித்துத் திரிபவர்கள் எவ்வளவு பெரிய அறிவாளிகளாகத் தம்மை அடையாளம் காட்டிக் கொள்கிறார்கள். ‘பித்அத்’ தான பிழைப்புகளுக்கு ஆபத்து வந்ததும் ஏதாவது சொல்லி மக்களையும் தம் வருமானத்தையும் தக்க வைக்கவேண்டும். என்பதற்காக இப்படி அறிவீனமான முறையில் நடந்து கொள்கின்றனர். ஒன்றிருக்க ஒன்றைச் சொல்கின்றனர். மக்கள் விழித்துக் கொண்டார்கள் என்பதை அவர்கள் இன்னும் உணரவில்லை.

‘பித்அத்’தில் (வழிகேட்டில்) நல்லதும் உண்டல்லவா?

‘பித்அத்’வாதிகள் முன் வைக்கும் அடுத்த வாதம் ‘பித்அத்’கள் இருவகைகள், அவைகளில் ஒன்று **أحد** நல்ல ‘பித்அத்’ மற்றையது **أحد** கெட்ட ‘பித்அத்’ என்பனவாகும். இதற்கு இவர்கள் முன் வைக்கும் கூற்று என்னவெனில் நாம் செய்யும் அவ்விஷயம் நல்லதாக இருந்தால் அது நல்ல ‘பித்அத்’ கெட்டதாக இருந்தால் கெட்ட ‘பித்அத்’ என்பதாகும். அதுவும் பிழையான கூற்றே! ஏனெனில் ‘பித்அத்’கள் எப்போதுமே நல்ல வடிவத்திலே தான் காட்சி தரும் கெட்ட வடிவமாக இருக்காது. இதனை நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய **أحد** என்ற வாசகத்தில் வரும் **أحد** என்ற சொல்லுக்கு ‘அனைத்தும்’ என்பதே பொருளாகும். ‘பித்அத்’கள் அனைத்தும் வழிகேடு என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறி முடித்திருக்க நல்லது, கெட்டது என நாம் எப்படி வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியும்? இதிலும்

பித்அத் ஓர் அந்யவ்வு கூட நபியவர்கட்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க நம்மவர்கள் முன்வருகிறார்கள். எவ்வளவு பெரிய அக்கிரமம் பார்த்தீர்களா? நபி (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழி 'பித்அத்'கள் அனைத்தும் எனச் சுட்டிக்காட்டிய பின் இதைத் திரிவு படுத்தி விளக்க முற்படுவது எவ்வளவு பெரிய அறிவீனம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய அவ்வாசகங்களை மீண்டும், மீண்டும் (திரும்பத் திரும்ப) அசை போட்டுப் பாருங்கள். அனைத்து பித்அத்கள் என்ற வாசகத்தை பிரித்துப் பார்க்க முற்படுவது மக்களை ஏமாற்ற எடுக்கும் முயற்சியாகும். இப்பொன்மொழிக்கு மக்கள் விளக்கம் கேட்க முற்பட்டால் என்ன செய்வது என்ற அச்சத்தால் ஏற்பட்ட திருகுதாளமே, இந்த நல்ல 'பித்அத்' கெட்ட 'பித்அத்' என்ற கண்டு பிடிப்பு.

ஒலிபெருக்கி, காற்றாடி (fan), பள்ளி கட்டல், கடிகாரம் போன்றவற்றை நல்ல 'பித்அத்' எனவும், சந்தனக்கூடு, கொடியேற்றம் போன்றவற்றை கெட்ட 'பித்அத்' தாகவும் கூறி தங்களுக்குப் பிடிக்காதவற்றையெல்லாம் அதில் சேர்த்து விடுவர். 'பித்அத்' என்பதில் நல்லது என்ற கற்பனைக்கே இடமில்லை. நபி சொன்னவற்றுக்கு மேல் அணுவளவும் பிசக முடியாது. அத்தோடு தங்களுக்கு பிடித்தவற்றை நல்ல பித்அத் என்ற வகையிலும் பிடிக்காதவற்றை கெட்ட பித்அத் என்ற வகையிலும் சேர்த்து விடுவர். உதாரணமாக சந்தனக்கூடு பிடித்து, கொடியேற்றம் பிடிக்காதவர்கள் சந்தனக்கூட்டை நல்ல 'பித்அத்'திலும் கொடியேற்றத்தை கெட்ட 'பித்அத்'திலும் சேர்த்துக் கூறுவர். கொடியேற்றத்தை விரும்பி, சந்தனக்கூட்டை விரும்பாதவர்கள் கொடியேற்றத்தை நல்ல 'பித்அத்'திலும் சந்தனக்கூட்டை கெட்ட 'பித்அத்'திலும் சேர்த்துக் கூறுவர்.

நல்ல 'பித்அத்' என விதண்டாவாதம் பண்ணுவோர் எவ்வளவு பெரிய மெளட்டீகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சில

பீத்சித் ஓர் ஆய்வு

விடயங்களைக் கூறலாம். உதாரணமாக சுபுஹூத் தொழுகையை நிறைவேற்றும் ஒருவன் தொழுவது நல்ல விடயம் தானே! இதுவரை கிரண்டு ரக்அத்கள் தானே தொழுவது வருகிறோம். இன்றிலிருந்து அதை நான்காக அதிகரித்துத் தொழுவோமே! குறைக்காமல் கூட்டுவோமே! ஒவ்வொரு ரக்அத்திலும் நாம் செய்யும் ருகூஉ, சுஜூது போன்ற செயற்பாடுகளுக்கும் நாம் ஓதும் திக்ருகளுக்கும் நன்மையுண்டு தானே! என நினைத்துத் தொழுதால், இது நல்லது என நாம் சொல்ல மாட்டோம். பார்வைக்கு நல்லதாகத் தான் தெரிகிறது. இருந்தும் இது நபி காட்டித் தந்ததற்கு நேர் மாறானது எனக்கூறி அப்படிச் செய்பவனை நிந்திப்போம். இச்செயலை நிராகரித்து, செய்பவனையும் சமுதாயத்தரிலிருந்து ஒதுக்கி விடுகிறோம்.

இதே போன்று தான் மஃரிபுத் தொழுகையை ஆறு ரக்அத் தாகவும், இஷாவை எட்டு ரக்அத்தாகவும் மாற்றினாலும் கூட சமூகத்தில் அங்கீகாரம் கிடைக்காது. இப்படி இவ்விடயத்தில் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் சமூகம் வேறு விடயங்களில் மாத்திரம் ஒப்புக் கொண்டு நடப்பது தான் விந்தையாக உள்ளது. இதற்கான காரணம் என்னவெனில் தொழுகை விடயத்தில் எம்மிடம் இருக்கும் அறிவு போன்று மற்றைய விடயங்களில் எம்மிடம் இல்லை. இத்தனை ரக்அத்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுதார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாகவும், முறையாகவும் அறிந்து வைத்துள்ளோம். எனவே இதில் கூடுதல், குறைத்தல் செய்ய எவரையும் அனுமதிக்க மாட்டோம்.

ஏனைய விடயங்களில் அவனவன் உருவாக்கியதையெல்லாம் தாராளமாக ஏற்றுக்கொண்டோம். ஏனெனில் அவைகளைப் பற்றிய அறிவு நமக்குப் போதாது என்பதே. தொழுகையின் ரக்அத்கள் பற்றிய அறிவு போன்று ஏனைய விடயங்களில்

பித்அத் ஓர் ஆய்வு அறிவு இருக்குமானால் நிச்சயம் எம்மை எவராலும் ஏமாற்ற முடியாது.

‘பித்அத்’ வாதிகள் எடுத்து வைக்கும் இன்னொரு செயல் பற்றிய கருத்தையும் இங்கு அலசுவோம். தொழுகைக்காக அழைப்பு (பாங்கு) சொல்வது நாம் அனைவரும் அறிந்த விடயம். அந்த பாங்கு சொல்லப்படும் விதத்தை சற்று உற்று நோக்கினால் ஒரு சில பகுதிகளில் பாங்கு சொல்லுமுன் ஸலவாத்துச் சொல்லி ஆரம்பிப்பார்கள். வேறு சில பகுதிகளில் ஸலவாத்தோடு இன்னும் சிலதையும் சேர்த்து ஓதி பாங்கை ஆரம்பிப்பார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் அல்குர்ஆனின் சில ஆயத்துக்களை ஓதி பாங்கை ஆரம்பிக்கிறார்கள். இப்படி பாங்கு சொல்லும் விதம் நாட்டுக்கு நாடு, ஊருக்கு ஊர் வித்தியாசப்பட்டிருப்பதை நாம் அவதானிக்கிறோம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் பாங்கு சொல்வதை இவ்வாறு கற்றுத் தரவில்லையே! ஏன் இப்படிச்செய்கிறீர்கள் என அவர்களிடம் கேட்டால் குர்ஆன் ஓதுவது, கலிமாச் சொல்வது, ஸலவாத் சொல்வதெல்லாம் தவறா? நாங்களென்ன சீனிமாப் பாடலையா பாடினோம்? எனக்கேட்டு பாமர மக்களை குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றனர். இதைக் கேட்ட மக்களும் சரிதானே! இதை ஏன் தடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனரே தவிர, இது ‘பித்அத்’ என்ற முடிவுக்கு வருவதில்லை. இது அல்லாஹ்வின் தூதர் காட்டாத வழிமுறை என்ற நினைப்புக்கூட வருவதில்லை. அதிகப் பிரசங்கித்தனம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று நினைப்பதில்லை.

சரி போகட்டும். பாங்குக்கு முன்னால் யாசீன் சூரா முழுவதையும் ஓதிவிட்டு பாங்கு சொல்ல யாரயாவது முன்வந்தால் நிச்சயம் அதை நீங்களும் அனுமதிக்க மாட்டீர்கள். யார் பாங்குக்கு முன் ஸலவாத் சொல்ல கற்றுத்

பீதாதி ஓர் ஆய்வு தஸ்பீஹோடு ஆரம்பிக்கும் பாங்கா? ஆயத்தோடு ஆரம்பிக்கும் பாங்கா? எது அசல் என்று கண்டு பிடிக்க முடியாமல் தடுமாறுகிறோம். இதனால் நபிவழி எது என்பது தெளிவில்லாமலாகிவிட்டது.

அது மட்டுமன்றி மாற்று மத சகோதரர்கள் வெளியில் இருந்து பார்க்கும் போது பாங்கிலேயே இவர்களுக்குள் இவ்வளவு பெரிய கோளாறா? இத்தனை பிரிவா? என இச்செயல்கள் அவர்களை சிந்திக்க வைப்பதோடு சமுதாயத்தையும் பிளவுபட்டவர்கள் எனக் காட்டிக் கொடுக்கிறது. நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டித் தந்ததோடு நிறுத்தியிருந்தால் இந்தப் பிரச்சினைகள் எழுவதற்கே இடமில்லை. அவர்கள் சொல்லாததை செய்ய எத்தனித்ததன் விளைவு எவ்வளவு பாரதூரத்துக்கு இட்டுச்சென்றுள்ளது என்பதை உணரத் தவறி விடும்போம். ஒரு ஊரில் ஐந்து பள்ளிகள் இருந்தால் அவ்வைந்து பள்ளிகளிலும் ஐந்து விதமாக பாங்கு சொல்லப்பட்டு இஸ்லாத்தின் ஒழுங்கமைப்பு கெடுக்கப் படுகின்றது.

கின்னுமொரு விடயத்தை நோக்குவோம், வெள்ளிக்கிழமை ஜூம்ஆவுக்காக கிரண்டு பாங்குகள் சொல்கிறோம். கிமாம் மிம்பரில் ஏறுமுன் ஒன்றும், ஏறிய பின் ஒன்றுமாக கிரண்டு பாங்குகள் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு சீல பள்ளிகளில் ஒரு பாங்கோடு நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். இதிலும் குழப்பமான நிலை. நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டியபாதை சரியானது, சீரானது, குழப்பம் அற்றது. ஆகவே இதனையும் அல்குர்ஆன், சுன்னா வழியில் அலசிப் பார்ப்போம்.

நபி (ஸல்) அவர்வள் காலத்திலும் கலீபாக்களான அபூபக்கர் (ரலி), உமர் (ரலி) போன்றவர்கள் காலத்திலும் ஒரே பாங்காகத் தான் இருந்தது. அதாவது கிமாம் மிம்பரில்

பித்தித் ஓர் ஆய்வு உண்டு. அதானுக்கு முன் ஸலவாத் சொல்ல ஆதாரமில்லை. அது நபிவழியுமல்ல. “பாங்கு சொல்லி முடித்ததும் என் மீது ஸலவாத் சொல்லி எனக்காக வளீலாவைத் தேடுங்கள்” என நபியவர்கள் கூறினார்கள். பாங்குக்குப் பின் ஸலவாத் சொல்லும் வீடயம் 90 சதவீதமானவர்களுக்கு இன்றும் தெரியாது. ‘பித்தித்’ செய்ய ஆரம்பித்ததால் எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய மறந்து விட்டான். இவைகளிலிருந்து நபிவழி மக்களிடமிருந்து மறைந்து விட்டிருக்கின்ற காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

இஸ்லாத்தில் பல சிறப்பான கிரவுகள் பற்றிச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் ஷஃபான் மாதத்தில் வரும் 15 வது கிரவு பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. அப்படியிருக்க அந்த கிரவை புனிதமிக்கதாக (பராஅத் கிரவு) அறிமுகப் படுத்தி அதில் நோன்பு பிடிப்பதையும் அவ்விரவில் உணவு அபிவிருத்திக்காக ஒன்று, நீண்ட ஆயுளுக்காக ஒன்று, பலாய் முஸ்பத்துகள் நீங்க ஒன்று என மூன்று யாசீன்கள் ஓதுவதையும் விஷேட இபாதத்தாகப் பிரகடனப் படுத்தியுமுள்ளனர். இதற்கு ஆதாரமாக எதை எடுத்தார்கள் என்பதுதான் புரியவில்லை. ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் காலத்திலும் பல ஷஃபான் கிரவுகள் வந்து போயின. இப்படியான வணக்க வழிபாடுகளை அவர்கள் காட்டித் தந்ததாக எந்த நூற்களிலும் காண முடியவில்லை. மாறாக ஷஃபான் 15க்குப் பிறகு நோன்பு பிடிப்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் தடை செய்த பொன்மொழிகள் தான் காணப்படுகின்றன. இப்படியிருக்கும் இச்செயல்களை நாம் எப்படித் தடுத்து நிறுத்துவது? நாம் இப்போது கூறியது நோன்பில் ஏற்பட்ட பித்தித்துக்கு ஒரு உதாரணமாகும். இத்தோடு நிறுத்தாமல் அவ்விரவில் 100 முறை குல்ஹு வல்லாஹு (சூறதுல் இக்லாஸ்) ஓதி தொழுவதையும் விஷேடமாக ஏற்படுத்தியுள்ளனர். இதுவும்

பித்அத் ஓர் சிர்யவு
கூட நபிவழிக்கு நேர்மாறானதே!

இதுபோக ஒரு மனிதன் பிறந்தது முதல் அவன் மரணிக்கும் வரை எத்தனை விதமான 'பித்அத்'களை ஏற்படுத்தியுள்ளனர். கணக்கிட்டுப் பார்க்கவே முடியவில்லை. மரணிக்கது முதல் அடக்கம் செய்து முடிக்கும் வரை எத்தனை 'பாத்திஹாக்கள்' ஓதுகின்றனர். கண்முடிய பிறகு, தூக்கும் போது, குளிப்பாட்டும்போது, கபனிடும்போது, பின்னர் தூக்கும்போது சுமந்து செல்லும் போது, அடக்கும்போது இப்படி அதன் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும். இவைகள் அனைத்தும் யார் சொல்லித் தந்தவை? நபி (ஸல்) அவர்கள் அப்படி எங்காவது வழிகாட்டியுள்ளார்களா?

இறந்தவனுக்காக செய்ய வேண்டிய கடமை எவையெனில், அவை, அவனைக் குளிப்பாட்டி, கபனிட்டு, ஜனாஸாத் தொழுது, நல்லடக்கம் செய்து பின்னர் அவனுக்காக பிரார்த்தனை (துஆ) புரிய வேண்டும் என்பனவையாகும்.

سَلَوَالِهِ التَّيْبَاتُ فَإِنَّهُ الْإِنِّي سَال

“ அவருக்காக உறுதிப்பாட்டைக் கேளுங்கள் ஏனெனில் இப்போது அவர் விசாரிக்கப்படுகிறார்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் அழகாக கற்றுத் தந்திருக்க (அழகாவூக்) இதை விட்டு விட்டு நாமாக பல துஆக்களை நாம் நினைத்த போது ஒதுவதில் என்ன நன்மை? தொழுகையிலும், அடக்கி முடிந்த பின்பும் மையித்திற்காக துஆச் செய்ய வேண்டும். இதுதான் நபிவழி ஜனாஸாவோடு வந்து தொழாமல் வெளியில் நின்று விட்டு அடக்கி முடிந்து துஆ செய்யாமல் திரும்பி வரும் இச்செயலுக்கு நபிவழி என்ற பெயரைச் சூட்டுவதா? நம் வழி என்ற பெயரைச் சூட்டுவதா? “இப்பாத்திஹாக்கள்” அடக்கியதோடு நின்று விடுவதில்லை. அவை 3,5,7,11,13,15 இப்படி ஒற்றைப்பட வரும் நாட்களில் தொடர்ந்து ஓதப்பட்டுக்

பீத்தித் ஓர் ஆய்வு கொண்டே இருக்கும். இன்னும் சில இடங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால் மரணத்ததிலிருந்து 40 நாட்கள் வரை அல்லது வருடம் பூரத்தியாகும் வரை தினமும் பாத்திஹா ஓதிக் கொண்டேயிருப்பர்.

இந்நாட்களில் ஹஸ்ரத் மார்களுக்கு கோழியிறைச்சி, ஆட்டிறைச்சி என விஷேச உணவுகள் தயாரித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். அதன் பிறகு வருட முடிவில் ரொட்டி பாத்திஹா, இதற்கு அடிதாங்கும் பாத்திஹா எனவும் பெயர் உண்டு. அதாவது இந்த ரொட்டி மரணத்தவருக்கு கபூரில் முன்கர் நகீர் அடிக்க வந்தால் அதைத் தடுத்து தாங்கிக் கொள்ளாமாம். இவ்வாறு அடிதாங்க, இடிதாங்க என மக்களை ஏமாற்றி இவனின் பசி தாங்க ஏற்பாடு செய்கிறான். எப்படி ஏமாற்ற வழி கிடைக்குமோ அப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுகிறான்.

இதே போன்று நல்ல விடயம் தொடுத்து கெட்ட விடயம் வரை சகலவற்றிற்கும் மவ்வாது. மவ்வாத் என்றால் என்ன என்பது மக்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அதிலுள்ள விடயங்கள் புரியாது. இந்த ஹஸ்ரத்மார்கள் வந்து ஓதிவிட்டுப் போகக்கூடிய அனைத்துமே மவ்வாது என நினைக்கிறார்கள். மவ்வாது எதற்கு உண்டானது எனக்கேட்டால் நபி (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்கிறோம் என்று கூறுவார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்க் கூடாது, அவர்கள் மீது நேசம் வைக்கக் கூடாது என எவரும் கூற மாட்டார்கள். அப்படிக்கூறுபவர் விசுவாசியாக இருக்க முடியாது. இருந்தும் அன்பு கொள்வது புகழ்வது என்பது என்ன? நபி (ஸல்) அவர்கள் விலகி நடக்கும்படி எச்சரித்தவைகளை விட்டு விட வேண்டும். அல்லாஹ்வுடைய தூதருடைய சொல்லுக்கு மாற்றமான அனைத்தையும் புறக்கணித்து விட வேண்டும்.

பித்தஅத் ஓர் அந்யவ்

இந்த வகையில் மவ்வாது நபிவழிக்கு புறம்பானது. அதனைப் புறக்கணிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பின் அவர்களது பெயரால் மார்க்கத்தில் நுழைந்தவற்றை களை எடுக்க வேண்டும். ஆகவே மவ்வாதையும் களை எடுக்க வேண்டும். இவைதான் நபி (ஸல்) அவர்களின் மீது கொண்டுள்ள பாசத்திற்கும், நேசத்திற்கும் அடையாளச் சின்னங்களாகும். மேலும் மவ்வாதை தூர எறிந்து விட்டு நபி சொன்ன பிரகாரம் அந்த நபியைப் புகழ வேண்டும். இப்படி நாம் கூறியதை வைத்து, நபியைப் புகழ வேண்டாமெனச் சொல்கிறார்கள் எனக்கூறி நபியை முழுமையாகப் புகழக் கூடிய எம்மீது பழி சுமத்துவார்கள். பள்ளிகளில், மிம்பர் மேடைகளில் குதிரை கழுதையானதாகவும், கழுதை குதிரையானதாகவும் கதை விடுவார்களே தவிர அல்லாஹ்வுடைய, நபியுடைய பேச்சு வராது. எம்மைத் திட்டித் தீர்த்து, நபியைப் புகழாத வஹ்ஹாபிகள் எனப் பெயர் சூட்டி மக்களை திசை திருப்புவர்.

மவ்வாது ஓத வேண்டாமென நாம் கூறக்காரணம், நபி (ஸல்) அவர்கள் இதைக் காட்டித் தரவில்லை. நபியுடைய காலத்தில் அவர்களுடைய தோழர்கள், சஹாபாக்கள் இதைச் செய்யவில்லை. அக்காலத்தில் இவர்களை விடப் பெயர் போன பெரும் பெரும் கவிஞர்கள் இருந்தார்கள். பொய்யும், பித்தலாட்டமும் எழுதும் இன்றைய கவிஞர்களை விட குர்ஆன், ஹதீஸ் ஞானத்தோடு பாண்டித்தியம் பெற்ற கவிஞர் பெருமக்கள் இஸ்லாத்திற்கு முறணற்ற விதத்தில் நபியைப் பற்றி கவிதை எழுதினார்கள். படித்தவர்கள் அக்கவிதைகளை எல்லாம் பிரதி எடுத்து சஹாபாக்கள் கையில் கொடுத்து வீட்டில் போய் படியுங்கள் என அந்த காருண்ய நபி பணிக்க வில்லை.

அக்காலப் பெரும் கவிஞர் ஹஸ்ஸான் இப்னு ஸாபித்தை அழைத்து, ரபீஉல் அவ்வல் வந்தால் வீட்டுக்கு வீடு சென்று

பீதாதி ஓர் அய்யவ
 இஸ்லாமிய வரையறைக்குள் இருக்கும் கவிதையை ஓது
 என்றோ அல்லது பள்ளிகளில் ஓது என்றோ நபியவர்கள்
 பணித்ததாக வரலாறு உண்டா? எங்காவது காட்டமுடியுமா?
 அக்காலக் கவிஞர்கள் பாடிய கவிதைகளை மக்கள்
 கேட்டார்கள், ரசித்தார்கள், புரிந்தார்கள் அவற்றிற்குத் தடை
 இல்லை. அனுமதிக்கப்பட்ட கவிதையானால் புரியக்கூடிய
 மொழியில் கேளுங்கள், ரசியுங்கள், நன்றாக இருந்தால்
 சந்தோஷப்படுங்கள் தவறிருந்தால் சுட்டிக்காட்டுங்கள்
 இதுதான் கவிதையின் நிலை.

உளர், பெயர் தெரியாத சில பைத்தியக்காரர்கள், மடையர்கள்
 எழுதி வைத்த கவிதைகளையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு
 அதற்கு (மவ்வாதுஷரீப்) சிறப்பான மவ்வாது எனப்பெயரும்
 வைத்திருக்கிறார்கள். நம்மை எல்லாம் அறிவிலிகளாக
 கணக்கெடுத்திருப்பதற்கு இது நல்ல சான்றாகும்.

நபி(ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் இது இருக்க வில்லை என்பது
 மாத்திரமே இதைத் தூக்கி எறியப் போதிய ஆதாரமாகும்.
 குறிப்பிட்ட சிலர் நம்மை மடையர்களாக ஆக்க அவர்கள்
 எடுத்திருக்கும் முயற்சியை விளக்க அது சம்மந்தமாக
 நடைபெறுகின்ற ஒரு சம்பவத்தை உங்கள் முன்
 சமர்ப்பிக்கிறேன். அதற்காக நம் நாட்டில் மிகப் பிரபலமான
 சுப்ஹான மவ்வாதையே நாம் எடுத்து
 நோக்குவோம். இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் மவ்வாது
 ஓதலாமா என்ற விடயம் பிரச்சினையாக உருவான போது,
 இதற்கு தீர்ப்பு வழங்குமாறு இந்தியாவின் மிகப் பழைமை
 வாய்ந்த அரசுக் கல்லூரிகளுக்கெல்லாம் தாய்க் கல்லூரியான
 இரண்டாயிரம் மாணவர்கள் கல்வி பயிலக்கூடிய தேவ்பந்த்
 அரசுக் கல்லூரிக்கு தமிழ் நாட்டு மக்கள் சிலர் விபரம் கேட்டு
 எழுதினார்கள்.

பித்அத் ஓர் அிய்யு அக்கடிதத்தில் சுப்ஹான மவ்லூது என்றால் என்ன? எனக்கேட்டு அவர்கள் எழுதி இருந்தார்கள். அப்படியாயின் இது குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்குள் மாத்திரம் வலம் வரக் கூடியது என்பது தெளிவாகிறது. அதாவது இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டிற்கு மாத்திரம் வழக்கில் உள்ள ஒன்று என்பது தெளிவாகிறது. அறிவு ஜீவிகள் வாழக்கூடிய ஏனைய இடங்களுக்கு இது சொல்ல வில்லை என்பது புலனாகிறது. இது முழுக்க, முழுக்க தமிழ்நாட்டுத் தயாரிப்பாகும். காயல்பட்டணத்தைச் சேர்ந்த சீல சகோதரர்கள் அரபியில் சீல பாட்டுக்களை எழுதி நம்மிடம் கொண்டு வந்து இது மவ்லூத். இதை ஒதினால் நபி (ஸல்) அவர்கள் 'ஷபாஅத்' செய்வார்கள் எனக் கதை அளந்ததன் விளைவே இந்த மவ்லூதுகள். அடுத்து அது நபிவழிக்கு முரணானது என்பதை அதிலிருந்தே ஒரு ஆதாரத்தை எடுத்து நோக்குவோம். நபி (ஸல்) அவர்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள். அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள் தனது பேரக் குழந்தையான நபியைப் பார்க்க வருகிறார். குழந்தையை அவருடைய கையில் தூக்கிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அக்குழந்தையை மடியில் வைத்த அப்துல் முத்தலிப் அவர்கள்

الحمد لله الذي أعطاني هذا الغلام الطيب الأردان
 أنت الذي سميت في القرآن أحمد مكتوباً على الجنان

இப்பாட்டைப் படிக்கிறார்கள் என சுப்ஹான மவ்லூதில் ஒரு பகுதியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இங்கு நாம் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்ட விடயம் என்னவெனில் நபி (ஸல்) அவர்கள் பச்சிளம் குழந்தையாக இருக்கும்போது அல்குர்ஆனில் இவர்களுக்கு அஹ்மது என்று பெயர் வைக்கப்பட்டதாக அப்துல் முத்தலிபுக்கு எப்படித் தெரியும்? நபியவர்கள் சிறு பிள்ளையாக இருக்கும் போதே குர்ஆன் இறங்கி விட்டதா? இப்பெயர் சுவர்க்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளதாக அப்துல்

முத்தலிப் கூறினார் என கவிஞர் சுவர்க்கத்தை சாட்சிக்கு வேறு இழுத்துள்ளார். இதுதான் மவ்லாது. இதன் முலம் மவ்லாது இஸ்லாத்திற்கு வேட்டு வைக்கும் ஒரு செயல் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம். இப்படிப் பொய்கள் அடங்கிய ஒன்றை நம்மை நம்ப வைத்து தலை முடி மரியாதை செய்து ஊதுபத்தியும், சாம்பிராணியும் கொளுத்தி பக்திப் பரவசத்தோடு ஓத வைத்து மடையர்களாக ஆக்கி விட்டார்கள். சாதாரண அறிவுள்ளவனும் நபியின் நாற்பது வயதில் தான் குர்ஆன் கிறங்க ஆரம்பித்தது என்பதை அறிந்து வைத்திருக்க, இதை எப்படி எம்மால் ஓத முடிந்தது? இது எப்படி புனிதமிக்கதாக மாறியது? சிந்திக்க வேண்டாமா?

அரபுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட 'தலைபாத்திறா' என்று ஒரு கவிதை நூல் உண்டு. அம்மை போன்ற கொடிய நோய்கள் வரும் போது இந்துக்கள் மாரியம்மன் தாலாட்டு என ஒரு பாட்டுப் படிப்பார்கள். அப்படிப் படித்தால் அவ்வியாதி நீங்கி விடும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. இந்த உருவிலேயே அந்தத் தலைபாத்திறாவும் புனையப்பட்டுள்ளது. அம்மை போன்ற நோய்கள் வந்தால் உடனே பாத்திமா நாயகி பேரில் முனாஜாத்து எனக்கூறி ஓத ஆரம்பித்து விடுவார்கள்.

இதை உருவாக்கியதன் முலம் மாரியம்மன் கடவுள் சித்தாந்தத்தை மார்க்கத்தில் நுழைத்திருக்கிறார்கள். இது இன்று வணக்க வழிபாடாக மாறி வழிகேட்டின் எல்லையைத் தாண்டி விட்ட நிலையைப் பார்க்கிறோம்.

لي خمسة اطفئ بها حر الوباء الخاتمة المصطفى والمرضى وابناهما والفاطمة
எனக்கு ஐவர் உண்டு. மோசமான முடிவு வராமல் அவர்கள் முலம் தப்பித்துக் கொள்வேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், அலி (ரலி), அவர்களின் இரு புதல்வர்கள் ஹஸன், ஹுசைன், பாத்திமா எனக்கூறி இவர்கள் ஐவரையும்

பீதாதி ஓர் ஆய்வு

கடவுளாக சீத்திரித்து ஈமானோடு விளையாடி இருக்கிறார்கள். இந்துக் கொள்கையான பஞ்சபாண்டவர் கதையை எம்மீலும் நுழைத்திருக்கிறார்கள்.

தீருமுடி கிறக்கிய ஹதீஸ் என்று தலைப்பிட்டு ஒரு புத்தகம். இது ஒரு சாதாரண புத்தகம். அதற்கு நாம் கொடுத்திருக்கும் மதிப்பை உற்று நோக்குங்கள். அதை நாம் ஓத நமது பெண்கள் பக்திப் பரவசத்தோடு கேட்பார்கள். “ யாராகிலும் ஒருவன் வெள்ளி, திங்கள் கிரவுகளில் வாசனைத் திரவியங்களோடு பக்திப் பரவசத்தோடு இதை ஓதி வந்தால்...” என அடுக்கி விட்டிருப்பார்கள். நாமும் படித்தோம். நம் சிறுவர்களையும் படிக்க வைத்தோம். அதில் என்ன எழுதப்பட்டுள்ளது என்பதை கடுகளவேனும் சிந்திக்கத் தவறி விட்டோம்.

‘ருஹூ ல் அமீன்’ நம்பிக்கைக்குரிய ருஹ் என அல்லாஹ்வால் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட வஹீ கொண்டு வருபவரான வானவத் தலைவர் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் அதில் பார்பர் (முடிவெட்டும்)வேலை செய்பவராக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் தலைமுடி கிறக்க ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் கத்தியோடு வந்தார்களாம். அப்படி கிறக்கிய முடியை உனக்கு எனக்கு என எடுத்துக்கொள்ள மலக்குகள் போட்டி போட்டார்களாம். மயீர் போதாததால் ஒரு முடியை 12,000 மலக்குகள் பங்கு வைத்துக் கொண்டார்களாம். இப்படி அதில் எழுதி வைத்துள்ளார்கள்.

முடி கிறக்க இவ்வளவு பெரிய விழாவா? முடியைக் கொண்டு போய் மலக்குகள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? மலக்குகளைப் பற்றி, ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்களைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்கள்? இவைகளை எல்லாம் நாம் சற்று ஆழமாக சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இது

பித்அத் ஓர் ஆய்வு போன்று இன்னும் விறகு வெட்டியார் கிஸ்ஸா, செய்தூன் மாலை, யூரியான்பாத்திஹா என எண்ணிலடங்காத கதைகள், கற்பனைகள்.

இவைகளெல்லாம் சில செல்வந்தர்களின் பொழுது போக்கு. இவைகளைச் செய்வதன் மூலம் தமது செல்வம் அதிகரிக்குமென அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அது இஸ்லாமிய கொள்கை கோட்பாட்டுக்கு நேர் மாற்றமான நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் தனது திருமறையில்

اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ

“ அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களுக்கு உணவை தாராளமாகத் தருகிறான். அவன் நாடியவர்களுக்கு குறைத்து மட்டுப் படுத்துகிறான்” என்று கூறுகிறான். ஆகவே வாழ்க்கையில் அபிவிருத்தியை கொடுப்பதும் தடுப்பதும் இறைவனின் கையிலுள்ளது.

பிர்அவ்வன் போன்றோருக்கு நிறையவே கொடுத்தான். நபிமார்களுக்கு குறைத்து வைத்திருந்தான். இது அவனுடைய தனிப்பட்ட அதிகாரமாகும். சொர்க்கம் நரகத்தைக் காட்டினால் ஓத மாட்டார்கள் என்பதற்காக பணத்தை ஆசையூட்டினார்கள். சில செல்வந்தர்கள் ஓதினார்கள்.

தமிழ்நாடு தஞ்சாவூரில் முஸா நபி பாத்திஹா என ஒன்று ஓதுவது வழக்கத்திலிருக்கிறது. வீட்டுக்கு பாம்பு, தேள் போன்ற விஷஜந்துக்கள் வந்தால் ரொட்டி சுட்டு, கோழி அறுத்துக் காய்ச்சி முன்னால் வைத்துப்படைத்து முஸா நபிக்கு பாத்திஹா என ஓதுவார்கள். இப்படிச்செய்தால் பாம்பு, தேள் போன்றவைகள் வராதாம். இந்த நம்பிக்கை எப்படி வந்தது என இதன் பின்னணியை ஆராய்ந்தால், முஸா நபி கையில் ஒரு தடி வைத்திருந்தார்கள். அத்தடியை பாம்பாக மாற்றி சூனியக்காரர்களின் பாம்புகளை அல்லாஹ் விழுங்கச்

பீதூத் ஓர் ஆய்வு செய்தான். எனவே நாமும் முஸா நபிக்கு பாத்தீஹா ஓதினால் அவர்களின் தடி வந்து இந்த பாம்பு, தேள் போன்றவற்றை விழுங்கிவிடும் என இவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டாள்ளார்கள் என்பது புலனாகிறது. முஸா நபிக்கு இவ்வற்புதத்தை அல்லாஹ் கொடுத்தது ஏகத்துவத்தின் பால் மக்களை அழைப்பதற்காக. ஆனால் நம்மவர்கள் முஸா நபியை பாம்பாட்டியாக நினைத்துச் செயல்படும் கொடுமையைப் பாருங்கள். பாம்பு பீடிக்க முஸா நபி வருவார்கள் என நம்புவது எவ்வளவு பெரிய அறிவீனம்.

இப்படி மவ்லூதுகளில், பாத்தீஹாக்களில் கத்தங்களில் எத்தனையோ வகை. தாயத்து, தட்டு என எத்தனையோ வகை வகையான பிழைப்புகள். எம்மைப் போன்ற மடமைத் தனம் நிறைந்த ஒரு சமூகம் உலகில் வேறெங்கும் இல்லை எனக் கூறுமளவு மொளட்டிகம் நிறைந்து காணப்படுகிறது.

முன்பெல்லாம் தாயத்து சீரமப்பட்டு எழுதிச் செய்ய வேண்டி இருந்தது இப்போது அதை அச்சகத்தில் கொடுத்து நவீனமாக அச்சடித்து பல கலர்களில் வைத்துள்ளனர். இது சகல இடங்களிலும் விற்கப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். செல்வம் பெருகுவதற்காக என தாயத்து எழுதிக் கொடுப்பவர் வறுமையில் வாடுவதைப் பார்க்கிறோம். ஏன் அவரது வாழ்வில் அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை? மற்றவர்களுக்கு தாயத்து எழுதிக் கொடுக்கும் அவர் தனக்கு ஒரு தாயத்தைப் போட்டுக் கொண்டாலென்ன? அவனே ஒரு வேளை சோத்துக்கு ஆலாய்ப் பறக்கும்போது மற்றவர்களுக்கு செல்வம் பெருக வழி சொல்லிக் கொடுக்கிறானாம்.

தாயத்தை எழுதி அதை வீட்டில், அல்லது கடையில் தொங்கவிட்டால் செல்வம் கொட்டும் என வாய் கிறிய பேசுவபன் ஏன் அவன் வீட்டில் தொங்க விட்டு செல்வத்தை கொட்ட

பித்தித் ஓர் ஆய்வு வைத்துக்கொள்ளவில்லை? மாற்றமாக அவனே மற்றவர்களிடம் பிச்சையெடுத்துத் திரிகிறான். எப்படியெல்லாம் ஏமாற்றப் பழகியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தீர்களா?

தாயத்து போடுவதை நபி (ஸல்) அவர்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தார் *من تعلق تميمه ففك أشرك* “எவன் தாயத்தைத் தொங்க விடுகிறானோ நிச்சயமாக அவன் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைத்து விட்டான்” என்று நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். (அஹ்மத், ஹாகிம்) ஏனெனில் தாயத்து அல்லாஹ்வின் கட்டளையை மாற்றி விடும் என நம்புகிறான். அல்லாஹ்வுக்குப் போட்டியாக இன்னொரு சக்தி இருப்பதாக நம்புகிறான். ‘இணை வைத்தல்’ என நபி (ஸல்) அவர்கள் கண்டித்த இந்த விடயம் மார்க்கத்தின் பெயராலேயே அரங்கேறுகிறது. அரங்கேற்றுபவர்களே நபியின் வாரிசுகளாம், ஷெய்குமார்களாம், தங்கள்மார்களாம். இவர்கள் அந்தரத்தீவிலிருந்து வருகிறார்கள் என்றெல்லாம் தங்களை விளம்பரப் படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

இவர்களெல்லாம் நபியின் வாரிசுகள் என்றால் ஸகாத் வாங்கக் கூடாது, யாசகம் கேட்கக் கூடாது. ஏனெனில் நபியின் வாரிசுகள் ஜகாத், யாசகம் போன்றவைகள் பெறக்கூடாது என்பது இஸ்லாத்தின் விதி. எனவே பிச்சை வாங்கித் திரியும் இவர்களா நபியின் வாரிசுகள்? இங்கு மாதிரிக்காகவே சில சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் காணப்படாத இன்னுமொன்றுதான் சந்தனக்கூடு எடுத்தல். இது ஏற்படுவதற்கான காரணம் என்ன? சூழல் யாது? என விசாரித்தால் இதன் பின்னணியில் பல சுவையான சம்பவங்கள் கூறப்படுவதைப் பார்க்கிறோம்.

பித்தித் ஓர் ஆய்வ

இஸ்லாத்தில் புதிதாக இணைந்த சிலர் ஹிந்துக்களின் தேர்திருவிழாவிற்குப் போக ஆரம்பித்தார்கள். அதனைத் தடுத்து நிறுத்த திட்டம் தீட்டி சந்தனக்கூடு எனும் ஒரு சடங்கை ஏற்படுத்தினார்களாம். இஸ்லாத்தை நம்பி வந்தவர்கள் பிறமத கலாச்சாரத்தில் ஈடுபடக்கூடாது என்பதற்காகவும், வந்தவர்களை தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காகவும் ஒரு சில முடர்களால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவைதான் சந்தனக்கூடு, உண்டியல், கொடிமரம் போன்ற செயற்பாடுகள். இவ்வாறு இஸ்லாத்தை அழித்து சின்னா பின்னப்படுத்தி விட்டார்கள். அல்லாஹ் யாருடைய தேவையுமற்றவன், அவனுக்கு எவருடைய உண்டியலோ, கொடிமரமோ, சந்தனக் கூடோ தேவையில்லை.

இப்படியான இழிசெயலை அங்கு போய் செய்தாலென்ன? இங்கிருந்து செய்தாலென்ன? எல்லாம் ஒன்று தான். உதாரணமாக ராமசாமி என்கிறவரின் கள்ளுக்கடையில் நம்மில் ஒருவர் குடிப்பதைப் பார்த்து விட்டு நீ ராமசாமியின் கடையில் குடிக்காதே! ஒரு முஸ்லிமின் கடையில் குடி எனச் சொல்வது போல் தான் இந்த சந்தனக்கூடு விவகாரமும் இருக்கிறது. குடிப்பதே பெரும்பாவம் அவன் ராமசாமி கடையில் குடித்தாலென்ன? நம்மவனின் கடையில் குடித்தாலென்ன? என்ற முறையில் நாம் சிந்திக்கத் தவறி விட்டோம். இவ்வாறு மாற்று மதத்தில் காணப்படும் அத்தனை சடங்கு சம்பிரதாயங்களையும் இஸ்லாத்தின் பெயரால் இஸ்லாத்திற்குள்ளேயே நுழைத்து விட்டனர்.

இஸ்லாத்தில் இணைய வந்தவர்களுக்கு அதனை காய வடிவில் விளக்கி இஸ்லாத்தில் நுழைய வைத்திருந்தால் இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. சந்தனக்கூடு, சந்தனம், உண்டியல் போன்றவை இஸ்லாத்தில் இல்லை என விளக்கி இருக்க வேண்டும். இவைகளை விவரிக்க வேண்டிய இவனே

பித்அத் ஓர் ஆய்வு இவைகளை இங்கே உருவாக்கி விட்டான். அதற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் ஆக்கி விட்டான்.

மீலாத் விழா

இது போன்ற இன்னுமொன்று தான் ரபீஉல் அவ்வல் மாதத்தில் கொண்டாடப்படும் மீலாது விழாக்கள். இது கிராமம், நகரம் என்ற வித்தியாசமின்றி எல்லோராலும் செய்யப்படும் 'பித்அத்'. இதுவும் பணத்திற்காக செய்யப்படும் ஒரு கிரியைதான். பேச்சாளர்களை இலவசமாக பேசச் சொன்னால் வந்து பேசமாட்டார்கள். பிரயாணச் செலவு தருகிறோம் எனச் சொன்னால் கூட வரமறுத்து விடுவார்கள். மீலாத் விழா என்றாலே பேச்சாளர்கள் தங்கள் பேச்சுக்கு விலை பேச ஆரம்பித்து விடுவார்கள். மணிக்கு இவ்வளவு என நிர்ணயித்து விடுவார்கள். பெருந்தொகைக்கு விஷேட பேச்சாளர்கள் கிறக்குமதி செய்யப்படுவார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் புகழ்பாட மீலாத் விழா என்று ஒன்று இஸ்லாத்தில் உண்டா? இதை நபியவர்கள் உண்டாக்கி விட்டுப் போனார்களா? இல்லவே இல்லை. மீலாத் விழா என்பது சீலரது பிழைப்புக்கு வழி. இஸ்லாத்தில் மீலாது என்பது உண்டு என இருந்திருக்குமானால் ஏன் ஹிஜ்ரத்தை வைத்து ஆண்டுக் கணக்கை ஆரம்பித்தார்கள்? கி.பி. என வைத்திருப்பது போன்று மீலாதை வைத்து ஆரம்பித்திருக்கலாமே! இந்த மீலாத் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொண்ட ஒரு வழக்கமாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் மக்காவிருந்து மதீனாவுக்கு மேற்கொண்ட தியாகப்பயணமான ஹிஜ்ரத்தை வைத்துத்தான் இஸ்லாமிய வருடம் ஆரம்பமாகிறது. கணக்கிடப்படுகிறது. இது பிறமதக் கலாச்சாரத்திற்கு ஒப்பானதாகும். ஆகையால் இது கூடாது.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

من تشبه بقوم فهو منهم

“எவன் பிற மதக் கலாச்சாரத்திற்கு ஒப்பாக நடக்கிறானோ அவன் அவர்களைச் சார்ந்தவன்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். (அஹ்மத் 2:50) மீலாது விழாக்களில் முக்கிய பிரமுகர்களாக அரசியல் தலைவர்கள், பிறமதத்தலைவர்கள் போன்றோர் கலந்துக் கொள்வர். கலந்து கொள்ளும் இவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிப் பேச ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட மேடையில் நபியைப் பற்றி பேசமாட்டார்கள். மாறாக மேடையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி பெருமை பேசும் புகழ்வார்கள். அந்த மில்லத், இந்த மில்லத் என எதை எதையெல்லாமோ சொல்லி தங்களை அழைத்தவர்களை உயர்த்திக் கூறுவார்கள். மாறாக அங்கு நபி புகழ் இருக்காது. நபியுடைய போதனை இருக்காது.

மீலாத் விழா என்ற போர்வையில் வருடத்தில் ஒருநாள் கொண்டாட்டம் நடத்தி விட்டு ஏனைய நாட்களில் நபி (ஸல்) அவர்களை, அவர்களது வாழ்வை மறந்து தத்தமது இச்சைப்படி தம் வாழ்வை அமைத்துக் கொள்வது நபி வழியாகுமா? நபிவழி என்று தெரியவந்தால் அதை உடனே பின்பற்ற வேண்டும். எவையெல்லாம் ‘பித்அத்’ என்று தெரியவருகிறதோ அவற்றை உடனே தூக்கி எறிய வேண்டும். இதுவே நபிவழியும், நபிக்குக் கொடுக்கும் அந்தஸ்குமாகும். மாறாக மீலாத் என்ற பெயரில் அனாச்சாரம் செய்வதல்ல.

கூட்டு துஆ

தொழுகை முடிந்து ஓதப்படும் கூட்டு துஆவைப்பற்றி சற்றுப் பார்ப்போம். தொழுகை முடிந்ததும் இமாம் துஆ ஓத, மஃமூம்கள் ஆமீன் சொல்லும் முறையே துஆ. இதை மார்க்கத்தில் உள்ளது என நினைத்து தவறாது பேணி வருகிறார்கள். இதை எந்த ஆதாரத்தின் அடிப்படையில் செய்கிறார்கள் என்பது புரிய வில்லை

நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வுலகில் சுமார் 13 வருட காலம் தொழுவித்திருக்கிறார்கள். அத்தொழுகைகளில் ஒரு முறையாவது தொழுகை முடிந்து துஆ ஓத, சஹாபாக்கள் ஆமீன் சொன்னதாக அவர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புகளில் காணப்படவில்லை. தொழுகை முடிந்து துஆவை அவரவர்கள் தனித்தனியாக ஓதிக் கொண்டதாகவே அறிய முடிகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனித் தேவைகள் இருக்கும் அதை அவரவர் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியதுதான்.

ஆகவே இன்று கூட்டு துஆ என ஒன்றைக்காட்டி நம்மை முளைச் சலவை செய்து அல்லாஹ்விடம் கேட்கத் தெரியாத ஒரு சமூகமாக எம்மை மாற்றி விட்டார்கள். அல்லாஹ்விடம் கேள் எனக் கூறினால், அதெப்படி முடியும்? எனத் திருப்பிக்கேட்டு அதை ஹஸரத்துத் தானே செய்ய வேண்டும் எனக்கூறாமளவு நிலைமை மோசமாகி விட்டது. நமது தேவைகளை நம்மைப் படைத்தவனிடம் முன் வைக்கத் தெரியாமல் தடுமாறுகிறோம். அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்டதால் தானே கப்ரு வணக்கம் உருவானது. அதாவது அல்லாஹ்விடம் கேட்கத்தெரியாது, எனவே அவ்லியாக்களிடம் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்ற நிலை உருவெடுத்தது. துஆ என்பது யாசிப்பது என்பதே! நீ ஒரு மனிதனிடம் போய் ஐந்து ரூபாய் கேட்க எவ்வளவு கெஞ்சுகிறாய். அதுபோல் அல்லாஹ்விடமும் கெஞ்சிக் கேளேன் எனக் கூறினால் எனக்கு அரபிப் பாஷை தெரியாதே எனப் புலம்புகிறான். அந்த அல்லாஹ்வுக்கு எல்லா மொழியும் புரியும் என்பதை மறந்து விட்டான். அத்தோடு அவன் உள்ளத்தில் உள்ளவற்றையும் அறியக்கூடியவன் என்பதையும் மறந்து விட்டான்.

يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورَ

“கண்களின் (சாடைகள் மூலம் செய்யப்படும்) துரோகத்தையும், உள்ளங்கள் மறைத்திருப்பதையும் அவன்

‘பித்அத்’ என்ற செயலுக்கு வரைவிலக்கணம் கொடுப்பதென்றால், அதற்கு எந்த ஒரு அடிப்படையும் இருக்கக் கூடாது. இந்த வகையில் குணாத் ஓதுவதற்கு நபியவர்களிடம் அடிப்படை உண்டு. எனவே :பஜ்ரில் குணாத் என்பது (வழிகேடு) ‘பித்அத்’ ஆகாது என சீல அறிஞர்கள் கருத்துக் கூறுகின்றனர்.

கிது முற்றிலும் தவறான கருத்து மட்டுமல்ல, எந்த அடிப்படையுமில்லாத தான்தோன்றித்தனமான பேச்சாகும். தொழுகைக்கு அடிப்படை உண்டு என்பதற்காக சுப்ஹூத் தொழுகையை முன்று ரக்அத்களாகவோ மஃரிபுத் தொழுகையை நான்கு ரக்அத்களாகவோ தொழுமுடியாது. ருகூவில் தஸ்பீஹ் ஓத அடிப்படை உண்டு என்பதற்காக நாம் விரும்பிய தஸ்பீஹ்களை ஓதமுடியாது. ஜனாஸாத் தொழுகைக்கு அடிப்படை உண்டு என்பதற்காக அதில் ருகூவு, ஸஜ்தா போன்றவற்றை சேர்த்து செய்யமுடியுமா? ருகூவு, சுஜூ து கூடாத விடயங்களா? தஸ்பீஹ் என்பது கூடாத விடயமா?

ஆகவே ‘பித்அத்’ என்பதை அடிப்படை உள்ள விடயம், அடிப்படை இல்லாத விடயம் எனப் பிரித்துப் பார்க்க இடமில்லை. எனவே, அல்லாஹ்வும் அவனது தூதரும் காட்டித்தந்த வணக்க வழிபாடுகளை உரிய முறையில் பேணிச் செய்ய வேண்டுமேயன்றி நாமாகக் கூட்டவோ, குறைக்கவோ அனுமதி கிடையாது.

வெள்ளிக்கிழமை ஜம்ஆப் பிரசங்கத்திற்கு முன் முஅத்தின் ஒரு தடியை கையில் எடுத்துக் கொண்டு

روى البخاري ومسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال رسول
الله صلى الله عليه وسلم: الجمعة حج الفقراء وعيد المساكين تقوم
الخطبتان فيها مقام ركعتين من الفرض وإذا صعد الخطيب

على المنبر فلا يتكلمن أحد فمن تكلم فقد لغا ومن لغا فلا الجمعة له

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

ஒன்றை அதன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் ஓதி முடித்தப்பிறகே இமாம் குத்பா ஓதுவதற்காக வருவார். இது நபிவழியல்ல என்பது மட்டுமல்லாததோடு முஅத்தின் மிகப்பெரிய ஒரு பொய்யையும் உரைக்கிறார்.

இது புகாரி, முஸ்லிம் போன்ற கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாகச் சொல்லியே இச்செயலை முஅத்தின் ஆரம்பிப்பார். உண்மையில் இந்த வாக்கியங்கள் புகாரி, முஸ்லிம் கிரந்தங்களில் இடம்பெறாத ஒன்றாகும். யாரோ சொன்னதை அப்படியே கேட்டுச் சொல்கின்றனர். ஆகையால் இது மிகப்பெரிய பொய்யாக இருக்கின்றது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

من كذب علي متعمداً فليتبوأ مقعده من النار

“எவன் வேண்டுமென்றே என்மீது பொய் சொல்கின்றானோ அவனது தங்குமிடம் நரகமாகும்”

(அறிவிப்பாளர்: அபூஹு^உ ரரை (ரலி) ஆதாரம்: புகாரி)

இது பொய் எனத் தெரிந்தும் இதைத் துணிந்து செய்பவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பாவத்தை செய்கிறார்கள் எனப் பாருங்கள். இதனை எத்தனையோ அறிஞர்கள் கேட்டுக்கொண்டு மவுனமாக இருக்கிறார்கள். ‘மஹஷூர்’ என்ற இந்த செயல் ‘பித்அத்’ தாக இருப்பினும் இதற்காகக் கூறப்படும் நபிமொழியின் தன்மையை நாம் சிந்திக்கக் கூடாதா?

இன்று மக்கள் மத்தியில் ‘அகீதா’ பற்றிய சரியான தெளிவில்லாமல் இருக்கும்போது சில்லரை பிரச்சினையான ‘பித்அத்’ களை இனம் காட்டுதல் மக்கள் மத்தியில் குழப்பங்கள், பிளவுகள் ஏற்படுவதற்கு வழிவகுக்கின்றன. எனவே தற்போதைக்கு ‘பித்அத்’ பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாத

பீதாதித் ஓர் ஆய்வு
தேவையில்லை என்பதும் ஒருசாராரின் வாதமாகும்.

கிது தவறான ஒரு சிந்தனையாகும். ஏனெனில் தீனுடைய விடயங்களைச் சொல்வதில் பெரியது, சிறியது என கிரண்டாகப் பிரித்து பெரிய விடயங்களைத்தான் சொல்லவேண்டும். சிறிய விடயங்களை சொல்லத் தேவையில்லை என்பது அறிவீனமான ஒரு கருத்தாகும். ஏனெனில் இவர்களால் சில்லரை பிரச்சினைகள் என வர்ணிக்கப்படும் இவ்விடயங்களை அல்லாஹ்வும், அவன் தூதரும் சொல்லியிருக்காவிட்டால், அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்காவிட்டால் நாமும் அப்படிச் செய்யலாம். அல்லாஹ்வும் அவன் தூதரும் சொல்லாத தந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் முழுமையாக மக்கள் முன் சமர்ப்பிப்பது நமது கடமை. அதை விடுத்து இவர்கள் கூறிக் கொண்டிருப்பது போல் அதைப் பிரித்துப் பார்க்க நமக்கு உரிமை இல்லை.

மீசை வெட்டுதல் முதல் நரைமுடிக்கு சாயம் பூசுவது வரை நபயிவர்கள் சொல்லாத தந்து விட்டே சென்றிருக்கிறார்கள். இப்படி சின்ன விடயம் சின்ன விடயம் என நாம் ஒதுக்கிச் சென்றால் எந்த விடயத்தையும் கூற முடியாது போய்விடும். கடமையான வணக்கங்களோடு மாத்திரம் நின்றுவிடும். சன்னக்கள் அனைத்தும் எடுபட்டு இறுதியில் மார்க்கத்தில் 10 சதவீதமே எஞ்சியிருக்கும். மற்றைய 90 சதவீதத்தையும் விட வேண்டியதிருக்கும். கிது தப்பான ஒரு சிந்தனையாகும். மார்க்கத்தில் பெரியது எனப்பார்த்து பிரச்சாரம் பண்ணும் அதிகாரம் அல்லாஹ்வுடைய தூதருக்கு இருக்கலாம் அந்த அதிகாரம் நமக்கு இல்லை.

அல்லாஹ்வுடைய தூதர் போதித்த மார்க்கத்தில் கூட்டவோ, குறைக்கவோ, மறைக்கவோ, மாற்றவோ நமக்கு எவ்வித

பீதாதி ஒர் ஆய்வு என்றும் திட வழுமையான நடைமுறைகள் என்றும் இருவகைகள் உண்டு. வணக்க வழிபாடுகளைப் பொறுத்தவரை அதற்கு அல்லாஹ்வுடையவும் அவன் சூதருடையவும் அங்கீகாரம் வேண்டும். இதற்கு வேறு எவருடைய அங்கீகாரமோ அனுமதியோ செல்லுபடியற்றதாகும். நடைமுறைகளைப் பொறுத்தவரை அவைகளுக்கு அனுமதியை எதிர்பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. உதாரணமாக ஒரு பிராணியை சாப்பிடலாமா? கூடாதா? என்ற பிரச்சினை ஏற்பட்டால் அதை உண்பது இஸ்லாத்தில் தடுக்கப்பட்டுள்ளதா? என்று மட்டுமே பார்க்க வேண்டும். அது தடை செய்யப்பட வில்லையெனில் அப்பிராணி (ஹலால்) ஆகுமானது என்பதற்கு ஆதாரமாக அமையும்.

எனவே நடைமுறைகள் விடயத்தில் தடை செய்யப்பட்டவைகள் போக மீதி உள்ளவைகள் அனைத்தும் ஹலாலாகும். இது இஸ்லாத்தின் விதிகளில் ஒன்றாகும். இது போன்று புதிதாக கண்டுபிடிக்கப்படும் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தலாமா? என்று கேள்வி எழுந்தால் இதிலும் பயன்படுத்தத் தடை உள்ளதா என்று பார்க்க வேண்டும் தடை இருந்தால் பயன்படுத்த முடியாது. இல்லையெனில் தாராளமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஏனெனில் பழக்க வழக்கங்களைப் பொறுத்தவரை, அது காலத்திற்கு ஏற்ப வித்தியாசப்படும். மாறும். ஆனால், வணக்க வழிபாடுகள் மாறாதவை. உதாரணமாக தொழுகையில் கையை உயர்த்தித் தக்பீர் கட்டுவது நபிவழி என்பதற்கு அவர்கள் செய்குள்ளார்கள் என்றே ஆதாரம் காட்டவேண்டும். மாறாக உயர்த்திக் கட்ட தடை வரவில்லையே எனக்கூறி அதனை விட்டு விடுவது அறிவீனமானது.

பாங்குக்கு முன் ஸலவாத் சொல்பவர்களைப் பார்த்து ஏன்

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

ஸலவாத்தை பாங்குடன் சேர்த்தீர்கள்? எனக்கேட்டால் அவர்களால் ஸலவாத் ஓதத் தடை உண்டா? எனக் கேட்க முடியாது ஏனெனில் இது (இபாதத்) வணக்க விடயம். எனவே தடை உண்டா எனப் பார்க்காமல் அனுமதி உண்டா என்றே பார்க்க வேண்டும்.

எனவே பொதுவாகப் பார்க்கும்போது (இபாதத்கள்) வணக்க வழிபாடுகளைப் பொறுத்தவரை நபி (ஸல்) அவர்களின் சொல், செயல், அங்கீகாரம் ஆகியவைகளில் ஏதாவது ஒன்று இல்லையெனில் அவைகளைச் செய்ய முடியாது. அவைகள் வணக்க வழிபாடுகளாகவும் அமையாது. உலக விடயங்களைப் பொறுத்தவரை அவற்றுக்கு தடை வரவில்லையென்றால் அவைகளைத் தாராளமாகச் செய்யலாம்.

இணைப்பு

இஸ்லாத்தில் அழகிய நடைமுறை ஒன்றை ஒருவன் நடைமுறைப் படுத்தினால் அதற்குரிய கூலியும் அவனுக்குப் பின் அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்றவனின் கூலியும் அவனுக்குக் கிடைக்கும். அதற்காக அதைச் செயல்படுத்துவோரின் கூலியும் குறைக்கப் படமாட்டாது. இஸ்லாத்தில் கெட்ட நடைமுறை ஒன்றை ஒருவன் நடைமுறைப் படுத்தினால் அதற்குரிய பாவமும், அவனுக்குப் பின் அதை செயல்படுத்துபவனின் பாவமும் அவனைச்சேரும். அதற்காக அதைச் செயல்படுத்தியவனின் பாவமும் குறைக்கப்படமாட்டாது. (முஸ்லிம்)

இங்கு 'ஒருவன் நடைமுறைப் படுத்தினால்... என்று ஹதீஸில் வரும் வாசகம் புதிதாக ஒன்றை மார்க்கமாக்கி நடைமுறைப் படுத்துவதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக மார்க்கத்தில் உள்ள ஒன்றை நடைமுறைக்குக் கொண்டு

வருவதையே குறிப்பிடுகிறது. அந்த வாசகத்தின் கருத்தும் இதுதான் ஏனெனில் பின் வரும் வரலாறு அதை மிகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

“நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு பிரசங்கம் (குத்பா) செய்தார்கள் அதில் தான தர்மம் கொடுக்கும்படி மக்களைத் தூண்டினார்கள். மக்களோ அமைதியாகத் தாமதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் முகத்தில் கோபத்தின் அறிகுறிகள் தென்பட்டன. பின்னர் அன்சாரிகளில் ஒருவர் கொஞ்சம் பொருட்களைக் கொண்டு வர, அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் கொண்டுவர ஆரம்பிக்க, நபி (ஸல்) அவர்களின் முகம் சந்தோஷத்தால் குளிர மேற்சொன்ன பொன்மொழியைக் கூறியதாக ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.”

இச்சம்பவம் முஸ்லிம், தாரிமீ போன்ற கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

“இஸ்லாத்தில் அழகிய நடைமுறை ஒன்றை ஒருவன் நடைமுறைப் படுத்தினால் ...” என்று சொன்ன அதே நபி (ஸல்) அவர்கள் தான் ‘சகல பித்தாக்களும் வழிகேடு’ எனவும் கூறியுள்ளனர். வாய்மையே வாக் காகக் கொண்ட ஒருவரிடமிருந்து ஒன்றை ஒன்று பொய்யாக்கும் விதமாக வாசகங்கள் வெளியாக முடியாது. நபி (ஸல்) அவர்களின் சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடானவைகளாக இருக்கவே முடியாது.

எனவே, ஒரு நபிமொழியை எடுத்துக் கொண்டு மற்றொரு நபிமொழியை புறக்கணிக்க எமக்கு எந்த அதிகாரமும் வழங்கப்படவில்லை. அப்படிச் செய்வது வேதத்தில் சீலதை விசுவாசித்து சீலதை நிராகரிப்பது போலாகிவிடும்.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு யாராவது நடைமுறைப் படுத்தினால் ...” என்றுதான் நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்களேயன்றி “யாராவது புதிதாக உருவாக்கினால்...” எனக் கூறவில்லை. அடுத்து அப்பொன்மொழியின் தொடரில் “இஸ்லாத்திலே...” எனவும் கூறியதால் புதிதாக உருவாகியவைகள் இஸ்லாத்தில் உள்ளவைகளல்ல. மேலும் “(நல்ல) அழகிய நடைமுறை” எனக் கூறியிருப்பதால் புதிதாக உருவாகியவைகள் அழகிய நடைமுறைகளல்ல.

‘சன்னா’வுக்கும் ‘பித்ஆ’வுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடுகள் மிகத்தெளிவானவை. ‘சன்னா’ என்பது பின்பற்றப்படவேண்டிய பாதை. ‘பித்ஆ’ என்பது மார்க்கத்தில் புதிதாக உண்டானவைகள்.

மக்கள் தாங்களாக உருவாக்கிக் கொள்ளும் நூதன அனுஷ்டானங்களுக்கு “அழகிய நடைமுறை” என்று விளக்கமளித்ததாக முன்னோர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் காணப்படவில்லை.

“ யாராவது நடைமுறைப்படுத்தினால் ... ” என நபிமொழியில் வந்திருக்கும் வாசகம் தெளிவுபடுத்துவது என்னவெனில், இஸ்லாத்தில் உள்ள ஒரு விடயம் மக்களால் கைவீடப்பட்ட நிலையில் அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதையே சுட்டிக் காட்டுகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் நபிமொழியைக் குறிப்பிடலாம்.

“எனது நடைமுறையில் ஒரு நடைமுறையை யாராவது உயிர்ப்பித்து மக்கள் அதன் மூலம் செயல்பட்டால் அவருக்கு செயல்பட்ட அனைவரின் கூலிகளும் உண்டு. அவர்களது கூலிகளிலும் குறைவு ஏற்படமாட்டாது. யாராவது புதிதாக ஒன்றை உருவாக்கி செயல்படுத்தினால் அதைச்

பித்அத் ஓர் ஆய்வு வருவதையே குறிப்பிடுகிறது. அந்த வாசகத்தின் கருத்தும் இதுதான் ஏனெனில் பின் வரும் வரலாறு அதை மிகத் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

“நபி (ஸல்) அவர்கள் எங்களுக்கு பிரசங்கம் (குத்பா) செய்தார்கள் அதில் தான தர்மம் கொடுக்கும்படி மக்களைத் தூண்டினார்கள். மக்களோ அமைதியாகத் தாமதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் முகத்தில் கோபத்தின் அறிகுறிகள் தென்பட்டன. பின்னர் அன்சாரிகளில் ஒருவர் கொஞ்சம் பொருட்களைக் கொண்டு வர, அதைத் தொடர்ந்து மக்கள் கொண்டுவர ஆரம்பிக்க, நபி (ஸல்) அவர்களின் முகம் சந்தோஷத்தால் குளிர மேற்சொன்ன பொன்மொழியைக் கூறியதாக ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.”

இச்சம்பவம் முஸ்லிம், தாரிமீ போன்ற கிரந்தங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

“இஸ்லாத்தில் அழகிய நடைமுறை ஒன்றை ஒருவன் நடைமுறைப் படுத்தினால் ...” என்று சொன்ன அதே நபி (ஸல்) அவர்கள் தான் ‘சகல பித்அத்களும் வழிகேடு’ எனவும் கூறியுள்ளனர். வாய்மையே வாக்காகக் கொண்ட ஒருவரிடமிருந்து ஒன்றை ஒன்று பொய்யாக்கும் விதமாக வாசகங்கள் வெளியாக முடியாது. நபி (ஸல்) அவர்களின் சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடானவைகளாக இருக்கவே முடியாது.

எனவே, ஒரு நபிமொழியை எடுத்துக் கொண்டு மற்றொரு நபிமொழியை புறக்கணிக்க எமக்கு எந்த அதிகாரமும் வழங்கப்படவில்லை. அப்படிச் செய்வது வேதத்தில் சீலதை விசுவாசீத்து சீலதை நீராகரிப்பது போலாகிவிடும்.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு யாராவது நடைமுறைப் படுத்தினால் ...” என்றுதான் நபி (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்களேயன்றி “யாராவது புதிதாக உருவாக்கினால்...” எனக் கூறவில்லை. அடுத்து அப்பொன்மொழியின் தொடரில் “ இஸ்லாத்திலே...” எனவும் கூறியதால் புதிதாக உருவாகியவைகள் இஸ்லாத்தில் உள்ளவைகளல்ல. மேலும் “(நல்ல) அழகிய நடைமுறை” எனக் கூறியிருப்பதால் புதிதாக உருவாகியவைகள் அழகிய நடைமுறைகளல்ல.

‘சன்னா’வுக்கும் ‘பித்ஆ’வுக்கும் இடையில் உள்ள முரண்பாடுகள் மிகத்தெளிவானவை. ‘சன்னா’ என்பது பின்பற்றப்படவேண்டிய பாதை. ‘பித்ஆ’ என்பது மார்க்கத்தில் புதிதாக உண்டானவைகள்.

மக்கள் தாங்களாக உருவாக்கிக் கொள்ளும் நூதன அனுஷ்டானங்களுக்கு “அழகிய நடைமுறை” என்று விளக்கமளித்ததாக முன்னோர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் காணப்படவில்லை.

“யாராவது நடைமுறைப்படுத்தினால் ... ” என நபிமொழியில் வந்திருக்கும் வாசகம் தெளிவுபடுத்துவது என்னவெனில், இஸ்லாத்தில் உள்ள ஒரு விடயம் மக்களால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் அதை மீண்டும் உயிர்ப்பிப்பதையே சுட்டிக் காட்டுகிறது. இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் நபிமொழியைக் குறிப்பிடலாம்.

“எனது நடைமுறையில் ஒரு நடைமுறையை யாராவது உயிர்ப்பித்து மக்கள் அதன் மூலம் செயல்பட்டால் அவருக்கு செயல்பட்ட அனைவரின் கூலிகளும் உண்டு. அவர்களது கூலிகளிலும் குறைவு ஏற்படமாட்டாது. யாராவது புதிதாக ஒன்றை உருவாக்கி செயல்படுத்தினால் அதைச்

செய்தவர்களின் தீமைகள் அனைத்தும் இவருக்கும் உண்டு அவர்களுக்குரிய தீமைகளில் எதுவும் குறைக்கப்படமாட்டாது.

(கிப்நுமாஜா)

“யாராவது நல்ல நடைமுறையை நடைமுறைப் படுத்தினால்...” “யாராவது கெட்ட நடைமுறையை நடைமுறைப்படுத்தினால்...” என்ற நபிமொழி வாசகங்களில் “கெட்டது, நல்லது” என இரு விஷயங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டையும் மார்க்கத்தின் ஒளியில் தான் பார்க்க வேண்டுமே தவிர, இது நல்லது இது கெட்டது என்று தீர்ப்புக் கூற எம்மால் முடியாது.

உமர் (ரலி) அவர்கள் காலத்தில் மக்கள் ரமளான் காலத்து இரவுத் தொழுகையைத் தனித்தனியாகவும், சிறு சிறுக் குழுக்களாகவும் தொழுது வந்தனர். இந்த ஒழுங்கற்ற நிலையை நீக்கி அனைவரையும் ஒரே இமாமின் பின்னால் தொழுவதற்கான ஏற்பாட்டை உமர் (ரலி) அவர்கள் செய்து விட்டு மக்கள் ஒரே இமாமின் கீழ் தொழுவதைப் பார்த்து விட்டு “இந்த புதிய ஏற்பாடு நல்லதாக உள்ளதே ” என்ற கருத்தைக் கூற “நிஃமதில் பித்அத்” இது நல்ல ‘பித்அத்’தாக உள்ளது என்று கூறினார்கள்.

இதை ஆதாரமாக வைத்து உமர் (ரலி) ‘பித்அத்’தில் நல்லதும் உண்டு கெட்டதும் உண்டு எல்லா ‘பித்அத்’தும் கெட்டது அல்ல என்ற கருத்திலேயே இதனைக் கூறினார்கள் என்று மாற்றுக் கருத்துடையோர் கூறி வருகின்றனர்.

ஒரு வாதத்திற்காக (உண்மையில் அல்ல) அதை நாம் ஒப்புக் கொண்டாலும் அல்லாஹ்வுடைய தூதருடைய பேச்சுக்கு எந்த மனிதனுடைய பேச்சும் குறிக்கீடு செய்யமுடியாது. அவர் எப்பேற்பட்டவராக இருந்தாலும் சரிதான்.

பித்அத் ஓர் ஆய்வு

நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின் இந்த சமுதாயத்தின் சிறந்த மனிதரான அபூபக்ர் (றழி) அவர்களது பேச்சோ, நபி (ஸல்) அவர்களுக்குப் பின் இச்சமுதாயத்தின் கிரண்டாவது சிறந்த மனிதரான உமர் (றழி) அவர்களின் போச்சோ, அல்லது வேறு எவரின் பேச்சுமோ நபி (ஸல்) அவர்களின் பேச்சுக்கு குறுக்கீடாக அமைய முடியாது.

“அல்லாஹ்வுடைய தூதர் சொன்னார்கள் என நான் கூறும் போது நீங்களோ அபூபக்ர், உமர் கூறினார்கள் எனக் கூறுகிறீர்களே! உங்களின் மீது வானத்திலிருந்து கல்மாரி பொழியக் கூடும்” என அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“இதுதான் அல்லாஹ்வுடைய தூதருடைய செயல் முறை எனத் தெளிவாகத் தெரிந்த பின், வேறொருவரின் சொல்லுக்காக அதை விட்டுவிடுவது கூடாது என முஸ்லிம்கள் அனைவரும் ஏகோபித்து முடிவெடுத்துள்ளனர்” என இமாம் ஷாஃபீய்யி (றஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

“நபி (ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழியை எவன் தட்டிக் கழிக்கிறானோ அவன் அழிவின் விளிம்பில் இருக்கிறான்” என இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல் (றஹ்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அடுத்து, தறாவீஹ் தொழுகையில் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்த பொழுதுதான் மேற்சொன்ன அவ்வாசகத்தை உமர் (றழி) அவர்கள் பயன்படுத்தினார்கள். தறாவீஹ் தொழுகை பித்அத்தான ஒரு செயலல்ல. ஏனெனில், பின்வரும் விடயத்தை அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கிரவு பள்ளியில் தொழுதார்கள். அவர்களது தொழுகையுடன் மக்களும் தொழுதார்கள். பின்னர் அடுத்த கிரவும் நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழு மக்கள் தொகை அதிகரித்துவிட்டது. முன்றாவது அல்லது நான்காவது கிரவிலும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து விட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவர்களுக்கு மத்தியில் வரவேயில்லை. விடிந்ததும்

“நீங்கள் செய்தவற்றை நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன் இது உங்கள் மீது கட்டாயக் கடமையாக ஆக்கப்பட்டு விடுமோ எனப் பயந்ததனால்தான் உங்கள் மத்தியில் வராமல் வீட்டிலேயே இருந்துவிட்டேன் என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள். இது நடந்தது றமழான் மாதமாகும் ” (புஹாரி)

தறாவீஹ் தொழுகையில் எதற்காக ஜமாஅத்தை விட்டார்கள் என்ற காரணத்தை நபி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறுகிறார்கள். அக்காரணம் கிப்போது இல்லை என்பதை விளக்கிக் கொண்ட உமர் (றழி) அவர்கள் தறாவீஹ் தொழுகையை மீண்டும் ஜமாஅத்தாக தொழு ஆரம்பித்தார்கள். உமர் (றழி) அவர்கள் செய்த அச்செயலுக்கு நபி (ஸல்) அவர்களின் செயல் அடிப்படையாக அமைந்திருக்கிறது.

உமர் (றழி) அவர்கள் செய்தது பித்அத் அல்ல என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தாலும் அவர்களது பேச்சில் வந்த குறிப்பிட்ட அந்த பித்அத் என்ற பதத்தின் பொருள் யாது? இங்கு உமர் (றழி) அவர்கள் கூறியதன் கருத்து அறபு மொழி வழக்கமே தவிர, மார்க்க அடிப்படையில் அல்ல. அறபு மொழி வழக்கில் பித்அத் என்பது புதிதாகச் செய்யப்படும் ஒரு செயலுக்குப் பயன்படுத்தப்படுவதாகும். இத் தொழுகையோ அபூபகர் (றழி) அவர்களது காலத்திலும் உமர் (றழி) அவர்களின் ஆட்சியின் ஆரம்ப காலத்திலும் ஒரே இமாமின் கீழ் கூட்டாகச் செய்யப்படவில்லை.

பித்அத் ஓர் அந்யவ்

எனவேதான் மொழி வழக்கின் அடிப்படையில் பொருள் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

* * * * *

مطبعة الحبيصين 4581000 ف 4592217 الرياض

ساهم معنا في التجارة الربحية

طباعة الكتب والبترات

إقامة رحلات ترفيهية
للمسلمين الجدد

مشروع تفتير
الصائمين

تأمين ترجمة معاني
القرآن الكريم

كفالة داعية

تجهيز حقيبة
الدعوة

نسخ الأشرطة
وتوزيعها

توزيع الجوائز
والهدايا

رحلات الحج
والعمرة



قاعدة الرياض الجوية - قسم الشؤون الدينية - مكتب دعوة الجاليات
هاتف: ٤٧٦٥٦٦ تحويلة: ٤٥٠٠ فاكس: ٤٩١٧٦٥٢ ص.ب. ٦٣٠ الرياض ١١٤٤٢

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org